ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας 4194
PRESS POST X+5 PRESS POST
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΚΩΔ.: 211918

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ
Ταγιαπιέρα 3 - 5 Αθήνα, Τ.Κ. 11525 • Τηλ.: 210 6716 715 • e-mail:nellaselias39@gmail.com • Ιστοσελίδα: www.rovoliari.gr
Χρόνος 38ος • Αριθμός φύλλου 150 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2022

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Οι καλοκαιρινές δραστηριότητές μας έχουν προγραμματιστεί ως εξής:

Πέμπτη 30 Ιουνίου, εορτή των Αγίων Αποστόλων. Έγινε εκκλησιασμός και αρτοκλασία. Στους παρευρεθέντες προσφέρθηκαν άρτος και διάφορα κεράσματα από τους εορτάζοντες Απόστολους και από το Δ.Σ. του Συλλόγου.

Τετάρτη 10 Αυγούστου, πρωί. Αγώνες πινγκ-πονγκ. Το απόγευμα μπάσκετ.

Πέμπτη 11 Αυγούστου. Το πρωί, ώρα 11, θα γίνει η καθιερωμένη φυσιογνωστική, πεζοπορική ορειβασία. Αφετηρία θα είναι η πλατεία των Αγίων Αποστόλων. Πιθανόν να χρειαστεί μέρος της διαδρομής να γίνει με αυτοκίνητα. Όλοι οι συμμετέχοντες έρχονται με τον αναγκαίο εξοπλισμό: μπαστούνι, παγούρι με νερό, πεζοπορικά υποδήματα, καπέλο, μακρυμάνικα πουκάμισα ή μπλούζες, όχι βερμούδες και το κέφι όλων για περιπέτεια και γνώση. Το βράδυ θα υπάρχει προβολή παιδικής ταινίας.

Παρασκευή 12 Αυγούστου. Πρωί: **Εθελοντική δράση**. Το βράδυ υπάρχει θεατρική παράσταση από θίασο επαγγελματιών ηθοποιών με το έργο του Γιώργου Κωνσταντίνου **«Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα»**. Είναι χιουμοριστική σάτιρα που καυτηριάζει τα κακώς κείμενα των νοσοκομείων, του τρόπου ζωής των νεοελλήνων και της πολιτικής. Μια κωμωδία που «φιλοσοφεί» ανάλαφρα στα στραβά και ανάποδα της ζωής. Τη μοναξιά, τα γηρατειά, τον φόβο της αρρώστιας και του θανάτου και τις διαφορετικές σε κάθε άνθρωπο οικογενειακές, συζυγικές, γονεϊκές πραγματικότητες ή φαντασιακές εμπειρίες, μνήμες, πίκρες, πληγωμένα αισθήματα, απώλειες, διαψευσμένες ελπίδες. Σατιρίζεται το δημόσιο σύστημα περίθαλψης και η κατάντια του τόσο ως προέκταση της πολιτικής κατάστασης όσο και ως παρέμβαση των παντός είδους «κορακιών» που κερδοσκοπούν με τον θάνατο. Ωστόσο δεν προκαλεί μόνο το γέλιο αλλά περνάει και ένα μήνυμα αντίστασης και αισιοδοξίας για τη ζωή.

Σάββατο 13 Αυγούστου. Πρωί: **τα παιδιά ζωγραφίζουν** ομορφιές του χωριού. Στις 7 το απόγευμα διοργανώνονται οι **Αθλητικοί Αγώνες «ΘΩΜΑΣ ΝΕΛΛΑΣ»** και το βράδυ στην πλατεία του χωριού κατά τη **Συνέλευση των μελών του Συλλόγου** γίνονται ανακοινώσεις και ανοιχτός διάλογος για θέματα του χωριού και του Συλλόγου.

Κυριακή 14 Αυγούστου. Πρωί εκκλησιασμός. Απόγευμα: **κυνήγι θησαυρού** (δύο κατηγορίες). Βράδυ: προβολή ταινίας για μεγάλους.

Δευτέρα 15 Αυγούστου: Πρωί …… Βράδυ **Πάρτι Νεολαίας**.

Τρίτη 16 Αυγούστου: Πρωί ……. Βράδυ: **Λαϊκό Πανηγύρι** με λαχειοφόρο αγορά. Γλέντι μέχρι το πρωί.

Τετάρτη 17 Αυγούστου: Πρωί ….. Απόγευμα 18:00 **Ώρα φιλαναγνωσίας** (στην αίθουσα του Μουσείου).

Πέμπτη 18 Αυγούστου: Ώρα 11:00 **Συνάντηση με γονείς παιδιών** για διερεύνηση θέματος.

Σάββατο 20 Αυγούστου Βράδυ: Ρεμπέτικη βραδιά (;).

Δευτέρα 22 Αυγούστου: Αιμοδοσία στην Πτελέα για την ενίσχυση της Τράπεζας Αίματος του Συλλόγου.

Είναι σημαντικό να έχουμε ισχυρή συμμετοχή!!!

Από την αρτοκλασία στην εορτή των Αγίων Αποστόλων

Μάης 2022: Μερική άποψη του χωριού

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

«Λουλούδια ας διαλέξουμε και ρόδα και κρίνα κι ελάτε να πλέξουμε στεφάνια με εκείνα στο Μάη που σήμερα προβάλλει στη γη».

Με αυτούς τους στίχους μας προσκαλεί ο ποιητής, στη γιορτή της Πρωτομαγιάς που είναι το αποκορύφωμα της νιότης του χρόνου!

Πραγματικά είναι μια μεγάλη γιορτή όπου κυριαρχούν τα χρώματα, τα αρώματα και τα ηχοχρώματα.

Τί να πρωτοθαυμάσει κανείς; ….Με μια ψυχή γεμάτη από συγκίνηση.

Εδώ κουτσουπιές ανθισμένες με το υπέροχο χρώμα τους, εκεί πασχαλιές σκαρφαλωμένες σε φράχτες-κόκκινα τριαντάφυλλα και ο «Μάης» με το υπέροχο κίτρινο χρώμα, αλλά και οι δαντελωτές ταξιανθίες της φουσκλιάς.

Ολόγυρα, σε δέντρα και χαμόκλαδα, ακούγονται γλυκόλαλα αηδόνια, σπουργίτια, χελιδόνια και κοτσύφια να συνθέτουν την αρμονική συναυλία τους. Γάργαρα νερά κυλούν στις ρεματιές.

Όλα αυτά συνθέτουν μία υπέροχη ορχήστρα, ένα υπέροχο θέαμα.

Για όσους είχαν την τύχη να βρεθούν στο χωριό, όλα αυτά ήταν θείο δώρο!

Ο καιρός ήταν βροχερός, ο ήλιος πού και πού έβρισκε μία χαραμάδα μέσα από τα σύννεφα για να στείλει τις ακτίνες του.

Πέρα μακριά οι κορυφές των βουνών οριοθετούν το καταπράσινο χωριό και ακόμα πιο πέρα οι χιονοσκέπαστες βουνοκορφές των ψηλών βουνών μάς θυμίζουν αυτό που προηγήθηκε στις εποχές και στο χρόνο.

Όμως λίγοι είναι αυτοί που μπορούν να βρεθούν σε αυτό το πανηγύρι. Οι υποχρεώσεις, η αδιαφορία, το στρες, η καθημερινότητα, καθώς και η ακρίβεια, μας κρατούν μακριά.

Ωστόσο, μια στιγμή, μια σκέψη ότι υπάρχει εκεί το χωριό μας, οι ρίζες μας, οι ραχούλες, τα βουνά μας, είναι αρκετό για να ξεκινήσεις το ταξίδι.

Ελένη Ουρανού - Σκαμάγκη

Η **Μαρία Σκαμάγκη** συνοδεύει τις έξοχες φωτογραφίες της με αυτό το σύντομο κείμενο: «Το Ροβολιάρι σε αυτή την εποχή του χρόνου, μοιάζει με καμβά, μια φανταστική επιφάνεια ζωγραφικής, αφού τα χρώματα στην παλέτα είναι μοναδικά. Αν ζούσαν τώρα κάποιοι από τους περιώνυμους ζωγράφους τοπίου, που άφησαν εποχή στην ιστορία της τέχνης και γνώριζαν το χωριό μας, θα είχαν ασφαλώς «τύχη-βουνό» και θα συνέρρεαν γοητευμένοι».

Άνθη Κουτσουπιάς και στεφάνι Πρωτομαγιάς (φωτογραφίες Μαρίας Β. Σκαμάγκη).

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Μήτσος) ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (1894 - 1983)

Ο αείμνηστος Δημήτριος Παπανικολάου - ένας αυτοδημιούργητος και δυναμικός συντοπίτης μας - με απαράμιλλη αφηγηματική και περιγραφική δύναμη, με λιτότητα και απλότητα μας μεταφέρει στον τρόπο ζωής ενός ολόκληρου, σχεδόν, αιώνα - του 20ού - από τις αρχές του μέχρι το 1975, ενός τρόπου σκληρού μεν αλλά ταυτόχρονα και ανθρώπινου.

Είναι ένα ντοκουμέντο μιας εποχής με ευρύτερες αναφορές σε απανωτές γενεές των πρόσφατων προγόνων μας. Μας προσφέρει ανάγλυφα μια εποχή με τους ανθρώπους της, τις μεταξύ τους σχέσεις, τους αγώνες και τις αγωνίες τους, τους θριάμβους και τις κακοτυχίες τους. Καταγράφει το μεγαλείο του καιρού του και αποτελεί ένα λαογραφικό-ηθογραφικό κείμενο. Απολαύστε το!

17η συνέχεια
Στα πατρικά χώματα

Έξι ώρες Μακρακώμη – Ροβολιάρι και δόξα τω Θεώ, που τώρα γύριζα καβάλα και με αγωγιάτη.

Φτάσαμε κατά το μεσημέρι στο χωριό, σχεδόν έκτακτα διότι δεν υπήρχαν τηλέφωνα ούτε τηλεγραφεία να τους ειδοποιήσω πότε θα έφτανα. Μόνο με περίμεναν, όπως τους είχα γράψει σε ένα γράμμα μου από την Πόλη.

Μπαίνοντας στο χωριό κάποιος με είδε και πρόλαβε και πήρε τα «συχαρίκια». Όταν φτάσαμε στο σπίτι αμέσως με αγκάλιασαν ο πατέρας μου και η μητέρα μου και με φιλούσαν αδιάκοπα.

Έτρεξαν οι γείτονες και οι συγγενείς και με καλωσόριζαν. Έβγαλα από την τσάντα μου μερικά δώρα, που προνόησα και πήρα, κάτι βλαχομαλάματα (σκουλαρίκια, δαχτυλίδια, καρφίτσες) και τα μοίρασα στα κορίτσια και στα παιδιά*.

Συνέχεια στην 6η σελ.

Κοινωνικά

Γεννήσεις

- Ο **Ιωάννης Γεωργίου Χατζάτογλου και η σύζυγός του Χριστίνα** απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, ένα χαριτωμένο αγόρι. Είναι το έκτο εγγόνι του Γιώργου Χατζάτογλου και δισέγγονος της Αμαλίας Λιάπη-Χατζάτογλου.

.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται στους ευτυχείς γονείς: Να τους ζήσει και να το καμαρώνουν να προοδεύει και να προκόβει!

Βαπτίσεις

- Ο **Αλέξανδρος Πατάκης** και η **Γεωργία Ευθυμίου** βάπτισαν στις 29 Μαΐου 2022 το δεύτερο παιδί τους. Το όνομά του είναι **Μάριος**.

Στους ευτυχείς γονείς και τον νεοφώτιστο ευχόμαστε υγεία, πρόοδο και προκοπή με ό,τι καταπιάνεται.

Ροβολιαρίτικα Νέα
Τρίμηνη Έκδοση

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Πολιτιστικός Σύλλογος Ροβολιαριτών
Έδρα: Ροβολιάρι Φθιώτιδας
Γραφεία: Ταγιαπιέρα 3-5 Αθήνα Τ.Κ. 11525
Τηλ.: 210 6716 715 και 69 44 60 31 63
Α.Φ.Μ.: 090085976 • Δ.Ο.Υ.: Λαμίας
Εκδότης-Διευθυντής: Ηλίας Νέλλας
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου

*

Διοικητικό Συμβούλιο
(14 Αυγούστου 2021 έως 14 Αυγούστου 2024)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νέλλας Βασίλειος, Σερ. + 30 2103644051
+ 30 6944797224
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ρίζος Δημήτριος, Παντ. + 30 6937579712
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Νέλλας Ηλίας, Δημ. +30 2106716715 &+30 6944603163
ΤΑΜΙΑΣ: Σπυρόπουλος Ιωάννης, Γεωργ. + 30 6932545493
ΕΦΟΡΟΣ: Σακελλάρης Δημήτριος, Κων. + 30 6909213453
ΜΕΛΗ: Αναγνώστου Αθανάσιος, Ιωάν., Δημ. Σχέσεις + 30 6985560970
Πισσώνης Πέτρος, Νικ., Νεολαία + 30 2410625737 - 6978142781

*

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διορθώσεις-εκτύπωση:
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες ΚΑΡΠΟΥΖΗ
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον 131 21 • Τηλ.: 210 2619003
e-mail:karpouzi@otenet.gr

*

Ενημέρωση

- Τα ενυπόγραφα κείμενα αντιπροσωπεύουν τις απόψεις και το ύφος γραφής των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης εκτεταμένων κειμένων.
- Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της Σύνταξης και του Δ.Σ.
- **Οι συνδρομές να στέλνονται στον ταμία του Συλλόγου.**
- Η εφημερίδα δέχεται διαφημίσεις.
- Για να δημοσιευτούν: Γάμοι, Βαπτίσεις, ή άλλες κοινωνικές ειδήσεις **χρειάζεται** γραπτή ενημέρωση.
- Για αλλαγή της διεύθυνσής σας, ενημερώνετε απευθείας τις εκδόσεις **Καρπούζη**, ή οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ.

*

• Παρατηρούνται επιστροφές.
Βοηθήστε μας να σας ενημερώνουμε.

Η συνδρομή σας είναι η δύναμή μας
Στείλτε τη συνδρομή σας στον ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 825/001976-35 ή GR94 0110 8250 0000 8250 0197 635 από οποιαδήποτε άλλη Τράπεζα ή απευθείας στον Ταμία, τον Πρόεδρο, τον Γραμματέα όταν τους συναντάτε, ή στην Ουρανία Ρίζου στο χωριό ή κατά τις συναντήσεις μας: Λαϊκό Πανηγύρι και Συνεστίαση.

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Εδώ θα καταχωρούνται ΟΛΕΣ οι δωρεές (παλαιότερες και πρόσφατες) για να έχουμε όλοι μας μια συνολική εικόνα.

Στη μνήμη Παντελή Κων. Δημητρίου:	**οι Γονείς του**	**1.000€**
	οι Δημήτρης και Νίκος Μίχος	**100€**
	οι Ανδρέας, Νίτσα, Ντίνα και Βασίλης Ρίζος	**100€**
	η Κατίνα Ρίζου-Ευθυμίου και ο Αλέξανδρος Ευθυμίου	**50€**
	η οικογένεια Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου	**50€**
Στη μνήμη Κωνσταντίνου Δημ. Σκαμάγγη:	**ο αδελφός του Αθανάσιος Σκαμάγγης**	**50€**
Στη μνήμη Στέργιου Λιάτσου:	**η οικογένεια Βασιλείου και Ελένης Σκαμάγγη**	**50€**
	ο Αθανάσιος Δημ. Σκαμάγγης	**50€**
	η Αργυρώ Κοτρωνιά	**100€**
	η Αγγελική Γεωργοπούλου	**50€**
Στη μνήμη Τζων Γιαννακόπουλου ΗΠΑ:	**οι Ρίζος Ανδρέας, Βασίλης, Ντίνα, Νίτσα**	**200€**
	οι Αλέκος Ευθυμίου και Κατίνα Ρίζου-Ευθυμίου	**50€**
	η οικογένεια Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου	**50€**
Στη μνήμη Παντελή Ρίζου:	**οι Πολιτικοί Συνταξιούχοι Νομού Φθιώτιδας**	50€
	ο αδελφός του **Χρήστος Ρίζος**	50€
	τα αδέλφια του **Αλέξανδρος και Κατίνα Ευθυμίου**	50€
	στον αξέχαστο φίλο του **ο Απόστολος Παπαγιάννης**	50€
	η οικογένεια **Βασιλείου Σκαμάγκη**	50€
	η **Βούλα Μπότσικα**	100€
	ο **Ανδρέας Ρίζος** και τα αδέλφια του **Ντίνα, Νίτσα, Βασίλης**	200€
	η **Γεωργία Ευθυμίου-Πατάκη**	200€
Στη μνήμη Χρήστου Ρίζου:	τα παιδιά του **Δημήτρης και Ουρανία**	200€
	η αδελφή του Κατίνα και ο Αλέκος Ευθυμίου	100€
	ο Ανδρέας Ρίζος και τα αδέλφια του Ντίνα, Νίτσα και Βασίλης	100€
	η ανιψιά του Γεωργία Ευθυμίου-Πατάκη	100€
	οι Σάκης και Δήμητρα Τριβιζά	50€
	ο Θανάσης Σκαμάγκης	50€
	ο Γιώργος Ζιαγγουβάς	50€
	ο Γιώργος Αθαν. Κοτρωνιάς	20€
	η οικογένεια **Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου**	50€
	ο Τζίμης και η Μάρσι Φελάι	50€
	ο Δημήτρης Ρίζος και η Σταυρούλα Ρίζου	50€
Στη μνήμη Κώστα Γεωργίου Μπούκα:	**ο Ανδρέας Ρίζος** και τα αδέλφια του **Ντίνα, Νίτσα, Βασίλης**	100€
	οι Νίκος και Χαρούλα Δήμου	50€
	η οικογένεια Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου	50€
Στη μνήμη Αλέξανδρου Παναγιώτου η αδελφή του **Ερασμία Παναγιώτου-Aderson**		500€
Στη μνήμη Ερασμίας Παναγιώτου-Aderson: ο Κωνσταντίνος Αθ. Νέλλας (250€+130€)		380€
	η Αριστέα Κολιολιού	100€
Στη μνήμη Ευάγγελου Καλατζή: η σύζυγός του **Σοφία Καλατζή**		250€
Στη μνήμη Αικατερίνης Παπαθεοδώρου-Μητσοπούλου, η κόρη της **Γεωργία Μητσοπούλου**		60€

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΣΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΜΑΣ

Δεν υπήρξαν ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ για το διάστημα 1η Απριλίου έως 30 Ιουνίου 3022

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: είναι σημαντικό να βάζετε και το πατρώνυμο για να μην μπερδευόμαστε με τις συνωνυμίες μια και υπάρχουν πολλές στο χωριό μας.

Σ Υ Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Σ

Αγγελή Ισμήνη, Λαμία (συμπλήρωση) ..... 10€
Αναγνώστου Ιωάννης Αθαν., Ροβολιάρι ..... 20€
Αναγνώστου Σταυρούλα, Αθήνα ..... 20€
Κυριακάκης Τάκης, Ροβολιάρι ..... 20€
Παναγιώτου Γεωργία, Ροβολιάρι ..... 20€
Παπαγιάννης Αθανάσιος, Ομβριακή 20€
Ρίζου – Ευθυμίου Κατίνα ..... 50€
Σακελλάρη Ειρήνη, Πάρος ..... 50€
Σακελλάρη Ελένη, Αθήνα ..... 30€
Σακελλάρη Κούλα ..... 30€
Σκαμάγκης Αθανάσιος ..... 20€
Χατζάτογλου Γεώργιος, Αθήνα ..... 20€

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΑΦΕΝΕΙΑ: ΟΥΡ. ΡΙΖΟΥ 22360-92818 ΤΑΒΕΡΝΑ: Π. ΣΚΟΥΡΑ: 22360-92830

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ: Τηλ. & FAX: 22 360-92 877
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: 22 360-22 222
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ 22 360-22 775
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ: 22 360-22 213
ΓΥΜΝΑΣΙΟ: 22 360-22 314
ΛΥΚΕΙΟ: ..... 22 360-22 555 & 22 360-23 481
ΔΑΣΟΝΟΜΕΙΟ: 22 360-22 236
ΔΕΗ: ..... 22 360-22 247 Βλάβες 22 360-23 677
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 22 360-22 122
ΙΚΑ: 22 360-22 242
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ: 22 363-50 000
ΚΤΕΛ: 22 360-22 553 ..... ΤΑΞΙ: 22 360-22 441
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ: ..... 22 360-23732 - 23 733-22 299
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ: 22 360-22 319
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΑΓΡΟΤΙΚΗ: ..... 22 360-22 225 & 23 700
ΛΟΥΤΡΑ ΠΛΑΤΥΣΤΟΜΟΥ: ..... 22 360-22 510 & 22 518
ΤΑΒΕΡΝΑ: Παπαθεοδώρου Νίκος 22 360-22 937
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: Αργυρίου Βασ. 22 360-22 240
Βασιλείου Χρήστος 22 360-22 671
Κελεσιάδου-Κούτρα Ευσ. 22 360-22 766
Λαμπρακόπουλος Χαρ. 22 360-22 384

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ: έδρα Σπερχειάδα
Ιστότοπος Δήμου: www.dimosmakrakomis.gov.gr
Τηλεφωνικό Κέντρο: για όλες τις Υπηρεσίες 22 363-50 200
Δήμαρχος: Γραφείο (κ. Γκόλφη) ..... 22 363-50 250 - F 50 202
Δημοτικό Συμβούλιο: ..... 22 363-50 201 - F 50 221
Νομική Υπηρεσία: 22 363-50 208
Τεχνική Υπηρεσία: ..... 22 363-50213 & 50 258 & 252 & 255
Διευθυντής: ..... 22 363-50 210 - F 22 363-50 211
ΚΕΠ: ..... 22 363-50 222 & 223 & 224 F 226
ΚΕΦ: 22 363-50 218
Αντιδήμαρχοι, Σπερχειάδα: ..... 22 363-50 243 & 245
Δημοτική Ενότητα Μακρακώμης: 22 363-50 100
Αντιδήμαρχος Ενότητας Μακρακώμης: 22 360-23 450
Δημοτική Ενότητα Αγίου Γεωργίου: ..... 22 363-50 308 & 309
Αντιδήμαρχος Ενότητας Αγίου Γεωργίου: 22 363-50 313
Δημοτολόγιο (Σπερχειάδα): 22 363-50 228
Δημοτολόγιο – Ληξιαρχείο: ..... 22 363-50 227 - F 50 229
Πρωτόκολλο (Σπερχειάδα): 22 363-50 230
Οικονομική Υπηρεσία: ..... 22 363-50 233 & 231 & 232
Ταμειακή Υπηρεσία: ..... 22 363-50 241 F 22 363-50 240
Βοήθεια στο σπίτι: 22 363-50 216

ΤΟ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Γράφει ο Κωνσταντίνος Ι. Παπαθεοδώρου

Το Ροβολιάρι ένα «χιλιόχρονο χωριό εν Φθίη εριβόλακι» πρέπει να συνεχίσει να υπάρχει ζωντανό και ακμαίο.

Στο Ροβολιάρι γεννήθηκα κι εγώ στις 31-03-1931. Σήμερα, 18-04-2022, διάγω το 91ο έτος της ζωής μου και εύχομαι ολόψυχα σε όλους τους συγχωριανούς «Καλή Μεγάλη Εβδομάδα και Καλό Πάσχα». Πάντα με υγεία.

Θυμάμαι πώς ήταν το Ροβολιάρι τα πρώτα χρόνια της ζωής μου που έζησα και μεγάλωσα εκεί με τους γονείς μου και τους παππούδες μου και το συγκρίνω με το πώς είναι σήμερα.

Ήταν ένα κεφαλοχώρι της περιοχής με 250 οικογένειες και πάνω από 1.000 κατοίκους, στο σύνολό τους γεωργοκτηνοτρόφοι και τεχνίτες διαφόρων επαγγελμάτων ώστε να καλύπτονται με επάρκεια οι ανάγκες όλων.

Με δύο σχολεία με πολλούς μαθητές και μόνιμο ιερέα που λειτουργούσε τη μία Κυριακή στον ιερό ναό των Αγίων Αποστόλων και την άλλη στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου και στα εξωκλήσια στη μνήμη των Αγίων στους οποίους ήταν αφιερωμένα. Οι ναοί μας ήταν πάντα γεμάτοι, κυρίως κατά τις μεγάλες γιορτές του Πάσχα και των Χριστουγέννων καθώς και τα πανηγύρια. Μετά τον εκκλησιασμό ακολουθούσαν χοροί και γλέντια.

Όλοι οι κάτοικοι εξασφάλιζαν τα απαραίτητα για τη ζωή τους από την καλλιέργεια των χωραφιών με όλα τα είδη των δημητριακών, ιδίως σιτάρι και καλαμπόκι και από τα περιβόλια και τους κήπους που καλλιεργούσαν όλα τα είδη: φασόλια, πατάτες, ντομάτες, πράσα, κρεμμύδια και όλα τα είδη των λαχανικών. Και από τους καρπούς των οπωροφόρων δένδρων υπήρχαν τα κάστανα, άφθονα στους καστανόλογγους, τα καρύδια και όλων των ειδών τα φρούτα: κεράσια, κορόμηλα, μήλα, αχλάδια, κυδώνια, και πολλά άλλα. Τα περιβόλια ήταν κατάφορτα. Επίσης τα αμπέλια και οι κληματαριές με τα σταφύλια που έβγαζαν το ωραίο κρασί και το τσίπουρο το ποτό εκείνης της εποχής αλλά και σήμερα. Υπήρχαν ακόμα χιλιάδες γιδοπρόβατα που πρόσφεραν το γάλα και το κρέας τους.

Υπήρχαν επίσης και τα μεγαλύτερα ζώα. Αυτά για τις μεταφορές: τα γαϊδουράκια, που ήταν τα περισσότερα, τα μουλάρια και λιγότερα άλογα. Τα βόδια που τα χρησιμοποιούσαν στο αλέτρι για την καλλιέργεια των χωραφιών. Και ακόμα οι κότες, τα γουρούνια και οι φύλακες σπιτιών και ζώων, οι σκύλοι, αλλά και οι γάτες για τα ποντίκια.

Πολλές εργασίες στα περιβόλια και τους κήπους γίνονταν με τα χέρια, με σκεπαρνιές και φτυάρια. Πολλά από τα αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα τα πήγαιναν τις Δευτέρες στο παζάρι της Σπερχειάδας για πώληση και για να αγοράσουν αναγκαία πράγματα που δεν υπήρχαν στο χωριό, όπως πετρέλαιο, σαπούνι, λάδι, ελιές, ρούχα, παπούτσια, αν και τα παπούτσια της εποχής ήταν τα γουρουνοτσάρουχα (πρόχειρα υποδήματα από ακατέργαστο δέρμα γουρουνιού). Παράλληλα υπήρχε και το «ξυπόλητο τάγμα» δηλαδή παιδιά και μεγάλοι κυκλοφορούσαν ξυπόλητοι.

Επίσης, πολλά καρύδια και κάστανα τα πήγαιναν στα χωριά της Θεσσαλίας, που δεν είχαν, και τα άλλαζαν με σιτάρι ή καλαμπόκι.

Όλα αυτά τα θυμάμαι μέχρι σήμερα παρόλο που ο πατέρας μου ήταν δάσκαλος και είχε έναν μισθό. Οι παππούδες μου, η μητέρα μου και εμείς τα παιδιά όλα αυτά τα χρόνια δουλεύαμε στους κήπους, στα χωράφια, στη συλλογή καρπών και στη φύλαξη των κατσικιών. Ο παππούς μου, η γιαγιά μου και η μητέρα μου ήταν άριστοι γεωργοκτηνοτρόφοι. Οι κήποι μας, από την πατρική κληρονομιά ήταν πάντοτε καλλιεργημένοι και γεμάτοι με διάφορα φυτά. Στο Καστρί, τον Άγιο Γεώργιο, την Ξυλοκούνια, στου Λιάπη το μύλο. Το ίδιο και από την προίκα της μητέρας μου στη Μισιάκ και στη Μεγάλη. Σκάψιμο, φύτεμα, σκάλισμα, βοτάνισμα και συλλογή καρπών. Όλα με τα χέρια.

Μετά τον θάνατο των γονέων μου, από το 1990 έως το 2010, τα καλλιεργούσα κι εγώ. Το σπίτι μας ήταν πάντοτε γεμάτο με καρπούς και προϊόντα της γης μας.

Τα χρόνια της κατοχής και μετά καλλιεργούσαμε και τα χωράφια μας στη Λούτσα, την Κούβτα και την Καρολίνα με σιτάρι και καλαμπόκι. Και όλα τα χρόνια μαζεύαμε τα κάστανα στον Άγιο Βασίλειο, στην Ακαράδα, στο Σόινο, στην Κούβτα, στον Κοτσιανίτη.

Χρόνια ωραία και αξέχαστα. Με κούραση, αλλά ο κόπος μας πληρωνόταν με τα αγνά προϊόντα της γης μας που καταναλώναμε.

Εγώ σταμάτησα την καλλιέργεια των κήπων μου το 2010 μετά το πρόβλημα υγείας της γυναίκας μου. Τα τελευταία δέκα χρόνια που για λίγο ανεβαίνω στο χωριό με παίρνει το παράπονο. Όλα τα χωράφια, τα αμπέλια, οι κήποι, οι καρποί των δένδρων έχουν χαθεί. Δεν υπάρχει σπιθαμή γης καλλιεργήσιμη. Οι καρποί έχουν γίνει τροφή των αγριογούρουνων. Τα χωράφια και οι κήποι έχουν εξαφανιστεί. Έχουν γεμίσει αγριόδεντρα και βάτα, ζούγκλες έχουν καταντήσει. Τα ζώα έχουν εξαφανισθεί.

Οι λίγοι κάτοικοι που μένουν σήμερα στο χωριό, ιδίως ηλικιωμένοι, αναγκάζονται να αγοράζουν προϊόντα για τη συντήρησή τους από τις λαϊκές ή τα σουπερμάρκετ και ψωμί από τους φούρνους της Μακρακώμης. Στο χωριό βλέπεις ελάχιστα περιβόλια καλλιεργημένα. Λυπηρό το φαινόμενο.

Και όλοι διαμαρτύρονται ότι υπάρχει ακρίβεια και εκμετάλλευση. Ποιος φταίει;

Όλοι εμείς που αφήσαμε τα ωραία χωριά μας και μαζευτήκαμε στις πόλεις και μάλιστα η μισή Ελλάδα στην Αθήνα. Και όλοι αυτοί που μας κυβέρνησαν με την ψήφο μας. Εμείς φύγαμε. Οι νέοι τι θα γίνουν;

Εύχομαι ο Χριστός μας και Θεός που αυτές τις μέρες τιμούμε τα Πάθη και την Ανάστασή Του και όλοι οι Άγιοι να βοηθήσουν να αλλάξουμε μυαλά.

Βλέπουμε και σήμερα να γίνονται πόλεμοι και καταστροφές: Ουκρανία που δέχτηκε επίθεση από τη Ρωσία, αλλά και σε άλλα μέρη της γης. Οι άνθρωποι αλληλοκαταστρέφονται.

Εύχομαι το Ροβολιάρι στο οποίο γεννήθηκα, έζησα και εργάστηκα για την προκοπή του να ξεπεράσει όλους τους κινδύνους και να ζήσει εις όλους τους αιώνες καθώς και όλα τα ορεινά χωριά της πατρίδας μας.

Με αγάπη
Κωνσταντίνος Ι. Παπαθεοδώρου
συνταξιούχος Δάσκαλος

Για να έρθει ένας καλύτερος κόσμος
είναι απαραίτητο να τον θέλουν καλύτεροι άνθρωποι
που θα πρέπει να έχουν ξεπεράσει
την κατώτερη πλευρά του εαυτού τους **(ΚΩΝ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ)**

Στον Σταυραϊτό

[του Κ. Κρυστάλλη (1868-1894)]

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ περιλαμβάνεται στη συλλογή «Ο τραγουδιστής του βουνού και της στάνης», η οποία εκδόθηκε ένα χρόνο πριν από το θάνατο του ποιητή.

Από μικρό κι απ' άφαντο πουλάκι, σταυραϊτέ μου,
παίρνεις κορμί με τον καιρό και δύναμη κι αγέρα
κι απλώνεις πήχες τα φτερά και πιθαμές τα νύχια
και μες στα σύγνεφα πετάς, μες στα βουνά ανεμίζεις·
φωλιάζεις μες στα κράκουρα*, συχνομιλάς με τ' άστρα,
με την βροντή ερωτεύεσαι κι απιδρομάς και παίζεις
με τ' άγρια αστροπέλεκα και βασιλιά σε κράζουν
του κάμπου τα πετούμενα και του βουνού οι πετρίτες.

Έτσι εγεννήθηκε μικρός κι ο πόθος μου στα στήθη
κι απ' άφαντο κι απ' άπλερο πουλάκι, σταυραϊτέ μου,
μεγάλωσε, πήρε φτερά, πήρε κορμί και νύχια
και μου ματώνει την καρδιά, τα σωθικά μού σκίζει·
κι έγινε τώρα ο πόθος μου αϊτός, στοιχειό και δράκος
κι εφώλιασε βαθιά-βαθιά μες στ' άσαρκο κορμί μου
και τρώει κρυφά τα σπλάχνα μου, κρυφοβοσκάει τη νιότη.
Μπεζέρισα να περπατώ στου κάμπου τα λιοβόρια.
Θέλω τ' αψήλου ν' ανεβώ· ν' αράξω θέλω, αϊτέ μου,
μες στην παλιά μου κατοικιά, στην πρώτη τη φωλιά μου,
θέλω ν' αράξω στα βουνά, θέλω να ζάω μ' εσένα.
Θέλω τ' ανήμερο καπρί, τ' αρκούδι, το πλατόνι,
καθημερνή μου κι ακριβή να τα 'χω συντροφιά μου.
Κάθε βραδούλα, κάθε αυγή, θέλω το κρύο τ' αγέρι
να 'ρχεται από την λαγκαδιά, σαν μάνα, σαν αδέρφι
να μου χαϊδεύει τα μαλλιά και τ' ανοιχτά μου στήθη.

Θέλω η βρυσούλα, η ρεματιά, παλιές γλυκιές μου αγάπες
να μου προσφέρουν γιατρικό τ' αθάνατα νερά τους.
Θέλω του λόγγου τα πουλιά με τον κελαϊδισμό τους
να με κοιμίζουν το βραδύ, να με ξυπνούν το τάχυ.
Και θέλω να 'χω στρώμα μου να 'χω και σκέπασμά μου
το καλοκαίρι τα κλαδιά και τον χειμών' τα χιόνια.
Κλωνάρια απ' αγριοπρίναρα, φουρκάλες από ελάτια
θέλω να στρώνω στοιβανιές κι απάνου να πλαγιάζω,
ν' ακούω τον ήχο της βροχής και να γλυκοκοιμιέμαι.

Από ημερόδεντρον, αϊτέ, θέλω να τρώω βαλάνια,
θέλω να τρώω τυρί αλαφιού και γάλα απ' άγριο γίδι.
Θέλω ν' ακούω τριγύρω μου πεύκα κι οξιές να σκούζουν,
θέλω να περπατώ γκρεμούς, ραϊδιά, ψηλά στεφάνια,
θέλω κρεμάμενα νερά δεξιά ζερβιά να βλέπω.
Θέλω ν' ακούω τα νύχια σου να τα τροχάς στα βράχια,
ν' ακούω την άγρια σου κραυγή, τον ίσκιο σου να βλέπω.
Θέλω, μα δεν έχω φτερά, δεν έχω κλαπατάρια
και τυραννιέμαι και πονώ και σβηέμαι νύχτα μέρα.
Παρακαλώ σε, σταυραϊτέ, για χαμηλώσου ολίγο
και δώσ' μου τες φτερούγες σου και πάρε με μαζί σου,
πάρε με απάνου στα βουνά, τι θα με φάει ο κάμπος!

****Οι υπογραμμισμένες λέξεις στο ποίημα ερμηνεύονται εδώ:***
κράκουρα: οι άκρες των ψηλών βουνών.
απιδρομώ: παίρνω φόρα για να τρέξω, ορμώ.
πετρίτης: είδος γερακιού.
άπλερος: χωρίς φτερά.
μπεζερίζω: (λ. τουρκ.) κουράζομαι, βαριέμαι.
λιοβόρι: λίβας, νοτιοδυτικός άνεμος.
τ' αψήλου: ψηλά.
ζάω: ζω.
καπρί: αγριογούρουνο.
πλατόνι: ελάφι.
το τάχυ: το πρωί.
φουρκάλα: διχαλωτό ξύλο.
στοιβανιά: σωρός από ξύλα.
ημερόδεντρο: η ήμερη βαλανιδιά.
ραϊδιά: γκρεμός.
στεφάνι: απότομη κορυφή βουνού.
κλαπατάρια: μεγάλα φτερά.

Οι «ταράτσες» και τα σπιτοκάλυβα στα «Εξοχικά» του χωριού μας

Γράφει ο Ηλίας Νέλλας

Το παρόν κείμενο για τις «ταράτσες» του χωριού μας ξεκινάει με ένα απόσπασμα παλαιότερου κειμένου μας (φύλλο 134) με τίτλο «Ο χαρακτήρας των ορεινών χωριών του τόπου μας» … «Το Ροβολιάρι που σήμερα βλέπουμε **υπήρξε και αυτό προϊόν της ηθελημένης εγκατάλειψης του κάμπου από οικογένειες και άτομα αποφασιστικά, ανυπότακτα, ανυπόδουλα, ζωντανά, ανεξάρτητα, εφοδιασμένα με ένα ισχυρό και δυνατό βιολογικό δυναμικό (DNA) για επιβίωση, για πάλη, για αγώνα, για προκοπή».**

Αναζητούσαν την εξασφάλισή τους στην απομόνωση των βουνών.

Αρχικά η στέγασή τους γινόταν σε πρόχειρα καταλύματα, **τις γνωστές μας ταράτσες** τις οποίες συναντούσαμε μέχρι πρόσφατα στα περισσότερα απομακρυσμένα κτήματα του χωριού μας. Σταδιακά και αφού αποδεικνυόταν βιώσιμη η επιλογή του χώρου άρχιζαν να δημιουργούν μόνιμα και στέρεα οικοδομήματα με υλικά που εύρισκαν άφθονα στη γύρω περιοχή (πέτρες και ξυλεία από το δάσος).

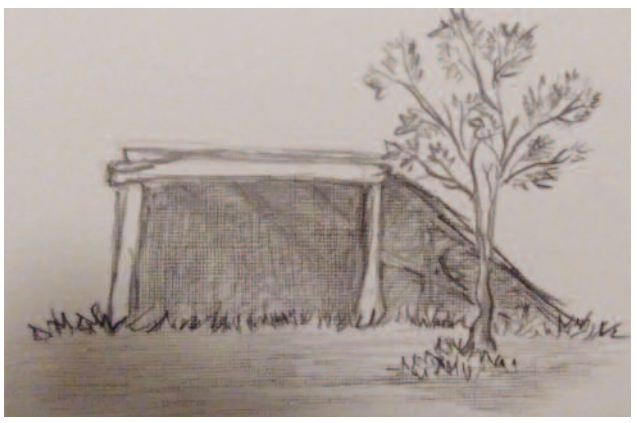

Φωτογραφία ταράτσας (προσφορά Τάκη Ευθυμίου) και σχέδιο ταράτσας της εικαστικού Άντζης Πυκνάδα καθώς και απομεινάρι σύγχρονης ταράτσας (φωτογραφία Φώτης Αναγνώστου)

Η ταράτσα συνήθως ήταν τοποθετημένη σε μεσημβρινό προσανατολισμό και φτιαχνόταν σε επικλινές έδαφος το οποίο σκαπτόταν από τη βόρεια πλευρά για να δημιουργείται επίπεδο δάπεδο και να προσφέρει αρκετό ύψος που να μπορεί να στέκεται όρθιο ένα άτομο στην είσοδο. Πάντα κοντά σε κάποια φυσική πηγή νερού. Γινόταν από πρόχειρα υλικά από το δάσος: κορμοί δένδρων για υποστυλώματα, λεπτότεροι κορμοί για το επικλινές ταβάνι, στρώμα κλαδιών και από πάνω φτέρες, χώμα και λάσπη εξασφάλιζαν μόνωση και προστασία από τη βροχή και το κρύο. Η περίφραξη από τα πλάγια την έκανε ακόμη πιο ασφαλή.

Οι ταράτσες διατηρούνταν έως τις μέρες των παλιότερων από εμάς, εκφράζοντας την αυθόρμητη αρχιτεκτονική των χωρικών. Σε πολλά σημεία εξελίχθηκαν σε κτίσματα με λιθοδομή και διαρρύθμιση με τα αναγκαία παραρτήματα δίπλα τους (μαντριά) για τα ζώα και με αποθηκευτικούς χώρους για τη συγκομιδή.

Αυτά τα συμπληρωματικά αγροτικά κτίσματα βρίσκονταν στα πολλά και διάσπαρτα κτήματα της περιοχής του χωριού: στον **Αβλουβά** (το όνομα πιθανό να προέρχεται από τη λέξη **αβλαγάς** που σημαίνει κήπος δίπλα στο σπίτι, λατινικής προέλευσης), στην **Παλιοχωραφίνα**, στου **Φώτη το Μποστάνι**, στα **Λιτά**, στον **Άγιο Νικόλαο**, στις **Αρκούδες**, στα **Καταφύλια**, στα **Πιπίλια**, στο **Βαλόρεμα**, στην **Ξυλοκούνια**, στα **Σέληνα**, στα **Κόκκινα**, στις **Κουκούτες**, στην **Κρουστάλλω**, στην **Τραγασιά**. Ήταν απόλυτα συνδεδεμένα με τη ζωή των κατοίκων και την ιστορία του χωριού. Αποτελούσαν μια τεκμηρίωση σχετικά με την ιστορία, την εξέλιξη και την προσαρμογή στο φυσικό περιβάλλον πρόχειρων καταλυμάτων των αγροτών. Εξέπεμπαν μια ιδιαίτερη γοητεία, λες και κρατούσαν μέσα τους μυστικά και ιστορίες, σαν να είναι έτοιμα να διηγηθούν ένα παρελθόν μισοξεχασμένο.

Διαδραμάτισαν κεντρικό ρόλο στα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά της αγροτικής γης. Κατά τη διάρκεια των περασμένων αιώνων και μέχρι τον 20ό αιώνα συνεισέφεραν στην ανάπτυξη των αγροτικών δραστηριοτήτων των ανθρώπων του χωριού στις εξοχικές περιοχές πέραν της πρώτης οριογραμμής του νεοελληνικού κράτους. Αλλά και σε παλαιότερες περιοχές οι οποίες ήταν απομακρυσμένες από το χωριό ή χρησίμευαν ως χειμαδιά.

Τα παραδοσιακά αυτά αγροτικά κτίσματα, τα «σπιτοκάλυβα», αποτελούσαν αναπόσπαστο τμήμα του χωραφιού (αγροκτήματος) και ήταν ο χώρος διαμονής της αγροτικής οικογένειας όταν ξεκινούσαν οι αγροτικές εργασίες στα χωράφια μέχρι το τέλος τους. Τότε η μετάβαση στο σπιτικό ήταν δύσκολη, αφού και οι αποστάσεις συνήθως ήταν μεγάλες και χρειάζονταν αρκετή ώρα ώσπου να φτάσουν εκεί. Κατάφερναν με λειτουργικό και αποτελεσματικό τρόπο να βρίσκονται κοντά στις καλλιέργειες ώστε να τις φροντίζουν, να συγκομίζουν, να αποθηκεύουν, να μεταποιούν και να επεξεργάζονται τα αγροτικά προϊόντα.

Παράλληλα τα σπιτοκάλυβα αποτελούσαν μέρος του αγροτικού τοπίου της περιοχής. Ήταν ένα δομικό στοιχείο της τοπικής αγροτικής αρχιτεκτονικής και συνέβαλαν με έναν τρόπο μοναδικό στην ανάπτυξη της αγροτικής οικονομίας.

Μεγαλύτερη σημασία έχει η πάνω από 1.000 χρόνια παρουσία τους στα σημεία που τα συναντούσαμε παλιότερα με την οποιαδήποτε δομική μορφή που έπαιρναν στο διάβα αυτών των αιώνων. Τα σπιτοκάλυβα μάς παρέχουν σημαντικές ιστορικές ενδείξεις οικοδομικών και γεωργικών πρακτικών του παρελθόντος που συχνά παραμένουν σχετικά ανενόχλητες από τις σύγχρονες παρεμβάσεις.

Συχνά, και επειδή η έκταση των κτημάτων ήταν μικρή, οι κάτοικοι αρκούνταν στις ταράτσες που ήταν ευκολότερο να κτιστούν και συνδύαζαν τις δουλειές τους σε ορισμένη γεωγραφική περιοχή. Προσωπικά θυμάμαι να έχουμε ταράτσες στη Φτελιά και στην Παλιοχωραφίνα και συνδυάζαμε τις αγροτικές εργασίες σε Φτελιά, Βαρκά και Παλιοχωραφίνα χωρίς να χρειάζεται να επιστρέφουμε στην έδρα μας, στο χωριό. Παράλληλα διατηρούσαμε και σπιτοκάλυβο στα Πιπίλια για χειμαδιό αλλά και για καλοκαιρινές καλλιέργειες.

Βλέποντάς τα από ψηλά, τοποθετημένα στο ανάγλυφο της περιοχής, με την παρουσία τους να ενισχύεται από το υπέροχο αγροτικό τοπίο που τα περιβάλλει, χωράφια σιτηρών, καπνών, κηπευτικών μικρών αμπελώνων και οπωροφόρων δένδρων. Όμως και τα ίδια να συμβάλλουν σημαντικά στον ευρύτερο χαρακτήρα του τοπίου και στη γραφική ομορφιά της περιοχής.

Σήμερα, Ιούλιος του 2022, μπορούμε να δούμε σκόρπια στα κτήματα της περιοχής αρκετά σπιτοκάλυβα των ακούραστων Ροβολιαριτών, τα οποία, εκτός από ορισμένα νέα από τη δεκαετία του ’50 και μετά που είναι κατασκευασμένα από τσιμεντόλιθους ή τούβλα, με στέγη τσίγκινη ή από ελενίτ συνεχίζουν να έχουν χρηστική λειτουργία, καθώς έχουν επισκευαστεί και αντέχουν στον χρόνο. Τα περισσότερα δυστυχώς, ορισμένα πετρόκτιστα ή ελάχιστα ξύλινα, έχουν εγκαταλειφθεί και παρουσιάζουν πλέον ιστορικό, λαογραφικό και πολιτιστικό ενδιαφέρον, θυμίζοντας στους ιδιοκτήτες τους τα χρόνια που ήταν γεμάτα ζωή. Υπάρχουν και πολλά σημεία όπου έχουμε ερείπια ή ενδείξεις ύπαρξης σπιτοκάλυβου. Η ύπαρξη των σπιτοκάλυβων έχει αποτυπωθεί ακόμα και στους χάρτες της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού του 1982.

Η ζωή στα σπιτοκάλυβα του χωριού μας

Ο ρόλος του σπιτοκάλυβου στην αγροτική ζωή των ανθρώπων ήταν σημαντικός. Χώρος πολύτιμος και εργονομικός για την αγροτική διαβίωση. Χώρος οικογενειακής διαμονής σε εποχική βάση, αφού χρησιμοποιείτο για διανυκτέρευση όταν η μετάβαση στο σπιτικό του χωριού ήταν δύσκολη και οι αποστάσεις συνήθως μεγάλες. Αυτοκίνητα δεν υπήρχαν και η μεταφορά ανθρώπων, εργαλείων και προϊόντων δεν ήταν εύκολη. Έτσι έβρισκε κανείς τα βασικά αγροτικά εργαλεία (αλέτρι, ζυγό), σε πολλές ταράτσες που είχε η οικογένεια. Η κατασκευή τους ήταν εύκολη και το κόστος αρκετά χαμηλό, έτσι οι αγρότες του χωριού έστηναν τα μικρά σπιτοκάλυβα και τις ταράτσες στα χωράφια τους. Επομένως η προσωρινή εποχική διαμονή στις ταράτσες αποτελούσε επιτακτική ανάγκη για τους ορεινούς πληθυσμούς.

Οι κάτοικοι του χωριού μετακινούνταν προς τα καλύβια όταν άρχιζαν οι αγροτικές εργασίες, μια διαδικασία πλέον συνηθισμένη. Η πρώτη μετακίνηση γινόταν μετά το Πάσχα για τις πρώτες εργασίες, αλλά ουσιαστικά σχεδόν όλοι οι κάτοικοί του μετακινούνταν μετά τις 15 Ιουνίου περίπου, στην ουσία όταν έκλειναν τα σχολεία. Ήταν χαρακτηριστική η ημέρα, γιατί φόρτωναν όλη την οικοσκευή στα γαϊδούρια ή τα μουλάρια…. έπαιρναν τις κότες, τις κατσίκες, τα γουρούνια και την αγελάδα, αν η οικογένεια είχε, και επέστρεφαν αρχές Σεπτεμβρίου, όταν ολοκλήρωναν τις αγροτικές καλοκαιρινές εργασίες.

Στο χωριό οι κάτοικοι έρχονταν συνήθως τις Κυριακές ή σημαντικές γιορτές ή για να προμηθευτούν πράγματα που δεν είχαν εκεί στην εξοχή. Πάντα όμως έμενε κάποιος από την οικογένεια στην καλύβα, γιατί υπήρχαν τα ζώα, και ειδικά οι κότες, που έπρεπε να προσέχει για να μην γίνουν μεζές γερακιών ή αλεπούδων.

Στο σπιτοκάλυβο έστηναν τζάκι, εξωτερικό φούρνο. Δίπλα ή κάπου εκεί κοντά είχαν τον «μπαχτσέ» για την καλοκαιρινή διατροφή, αλλά και αυτά που καλλιεργούσαν για να τα κρατήσουν τον χειμώνα, καθώς και ο στάβλος, ο λεγόμενος «αχυρώνας». Επίσης υπήρχαν κάποια οπωροφόρα δέντρα γύρω από τις καλύβες, όπως μηλιές, φιρικιές και αρβανίτικα μήλα, τα οποία κρατούσαν για τον χειμώνα, αχλαδιές, κερασιές και γκορτσιές, συκιές. Οι άνθρωποι την ημέρα δούλευαν στα χωράφια και το βράδυ ή όταν έβρεχε μαζεύονταν στα γειτονικά σπιτοκάλυβα για να συζητήσουν και να χαρούν τις στιγμές ανάπαυσης από τον κάματο των χωραφιών.

Ο αγρότης στο σπιτοκάλυβό του είχε την άνεσή του αλλά και τη σχετική του ελευθερία. Άνεση, γιατί είχε τα απαραίτητα εργαλεία, τα οποία δεν χρειαζόταν να κουβαλήσει πίσω στο σπίτι του. Όταν οι καιρικές συνθήκες δεν ήταν καλές, μπορούσε να μείνει στο σπιτοκάλυβο να ξεκουραστεί και, όταν περνούσε η μπόρα, να ξαναρχίσει την εργασία του. Τις μέρες που δεν επέστρεφε στο σπίτι μπορούσε να ξυπνήσει πολύ πρωί, έχοντας στη διάθεσή του πολύ περισσότερο παραγωγικό χρόνο.

Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, επίσης, στο σπιτοκάλυβο, μπορούσε να κινηθεί μακριά από το βλέμμα του Τούρκου αγά ή του πατέρα-«πατριάρχη» της οικογένειας, οι οποίοι συνήθως έμεναν στον οικισμό, στο χωριό. Και τέλος, όταν σουρούπωνε, μπορούσε να δώσει και ένα κομμάτι ψωμί και να πει μια κουβέντα με τον κλέφτη που θα περνούσε εκείνη την ώρα ώστε να μην τον δουν αδιάκριτα βλέμματα.

Οι βασικές ασχολίες ήταν οι καλλιεργητικές φροντίδες (όργωμα, σπορά, πότισμα, σκάλισμα, βοτάνισμα κτλ.), η συγκομιδή των καρπών των χωραφιών, η συλλογή του καπνού και των κηπευτικών και η φροντίδα των ζώων. Καλλιεργούσαν δημητριακά, όσπρια όπως φακές, ρεβίθια, ρόβη και ειδικά τα ονομαστά φασόλια (ποτιστικά, βεργωτά), πατάτες, είχαν ανεπτυγμένη την κτηνοτρο-

Συνέχεια στην 5η σελ.

Οι «ταράτσες» και τα σπιτοκάλυβα στα «Εξοχικά» του χωριού μας

Συνέχεια από την 4η σελ.

φία (αιγοπρόβατα, βοοειδή, χοίρους, άλογα και μουλάρια), έφτιαχναν τυριά.

Η οικογενειακή εποχική χρήση του σπιτοκάλυβου έφτασε μέχρι τη δεκαετία του 1960. Τα επόμενα χρόνια σταμάτησε, καθώς η εξέλιξη, ο σύγχρονος τρόπος ζωής και η εσωτερική ή εξωτερική μετανάστευση απομάκρυναν τους κατοίκους από το χωριό. Ωστόσο οι καλύβες παρέμειναν εκεί για να θυμίζουν τις ανθρώπινες σχέσεις και δραστηριότητες. ….

Προφανώς, όπως αναφέρεται και στο κείμενο «Ο χαρακτήρας των ορεινών …» το ίδιο το χωριό υπήρξε συνέχεια ή μετεξέλιξη των καλυβόσπιτων δίπλα στα αγροκτήματα.

Αυτός είναι και ο λόγος που το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ του επόμενου έτους να είναι αφιερωμένο στα «Εξοχικά» του χωριού μας **και παρακαλούμε όσους διαθέτουν φωτογραφίες από αυτά να μας τις διαθέσουν για να εμπλουτίσουμε το υλικό για αυτές τις πτυχές του παρελθόντος του χωριού. Και ίσως κάνουμε και ένα δεύτερο αφιέρωμα στην Εφημερίδα του Συλλόγου.**

Ηλίας Νέλλας

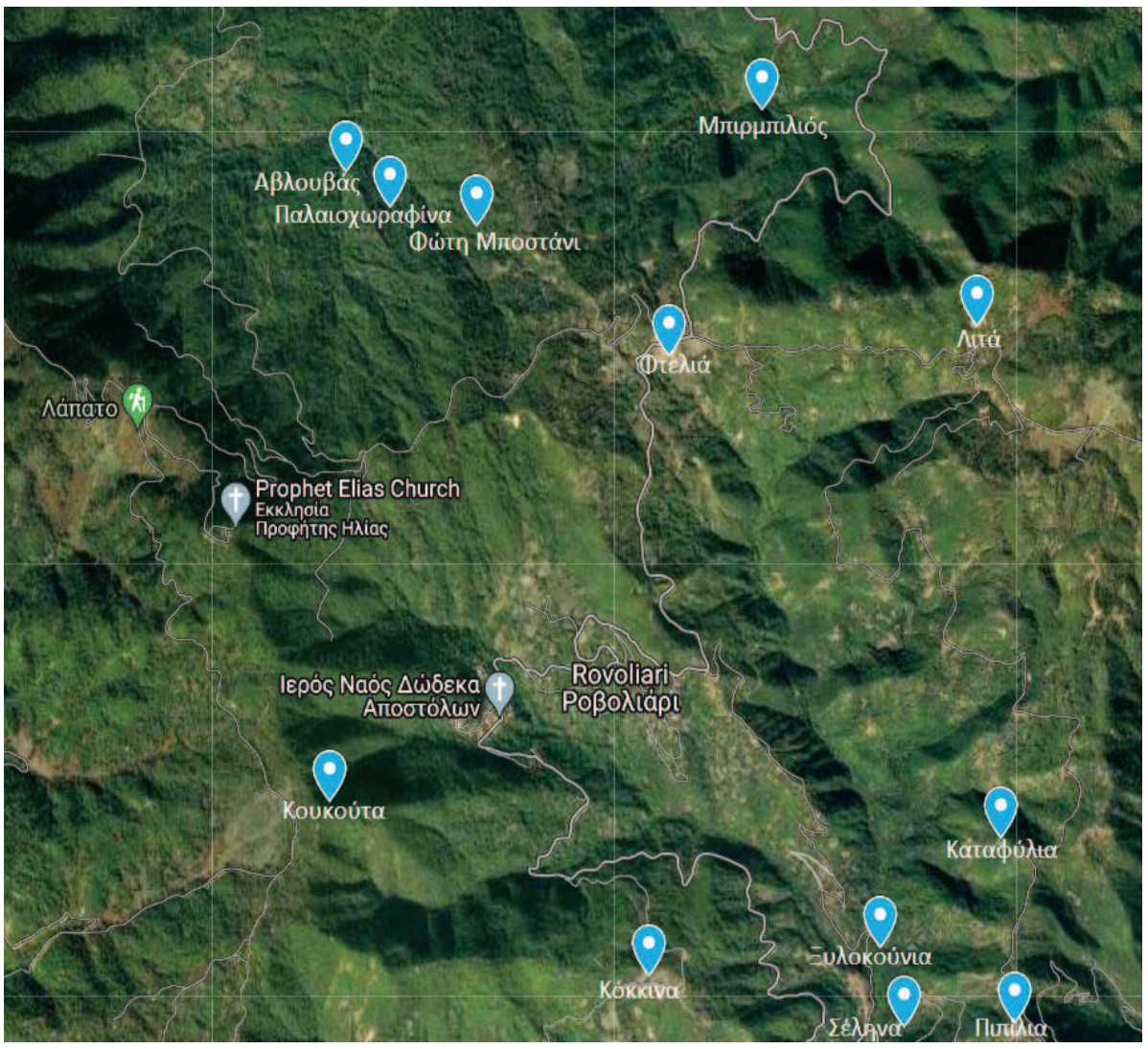

Καλό καλοκαίρι σε όλους!

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος βρισκόμαστε στη διαδικασία δημιουργίας του επόμενου ημερολογίου του Π.Σ. Ροβολιαρίου (2023).
Η θεματολογία που έχει επιλεγεί για φέτος είναι οι εξοχές του χωριού μας.
Μπορείτε να μας στείλετε φωτογραφίες που έχετε και ύστερα από κάποιο διάστημα θα επιλέξουμε εκείνες που θα στολίσουν το επόμενο ημερολόγιο του Πολιτιστικού Συλλόγου μας.

Για το Δ.Σ., Δημήτρης Σακελλάρης

Ο Δήμος τοποθέτησε στηθαία σε διάφορα επικίνδυνα σημεία του χωριού για προστασία πεζών και αυτοκινήτων.

Αυτοδιοικητικές εκλογές του Οκτωβρίου 2023

Ο συμπολίτης μας **Κωνσταντίνος Ανδρέα Καραγιάννης**, από την εμβληματική Φτελιά με το Χάνι, από όπου ο παππούς του Κώστας Καραγιάννης ξεκίνησε τις επιχειρηματικές δραστηριότητές του, ανήγγειλε στις 8 Ιουνίου 2022 την υποψηφιότητά του για Δήμαρχος στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2023 με την παρακάτω ανακοίνωση:

«Συνδημότισσες και συνδημότες, Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Βρισκόμαστε σε ένα ιστορικό σταυροδρόμι γεμάτο προκλήσεις και αντίξοες συνθήκες, που δημιουργούν οι καταιγιστικές εξελίξεις σε όλο τον κόσμο. Οι ανάγκες των πολιτών, οι ανάγκες όλων μας, μεταβάλλονται ραγδαία και αυξάνονται ζητώντας άμεσες, σωστές και εφαρμόσιμες λύσεις.

Αυτές τις ανάγκες έχει και τούτος ο Τόπος που ζούμε, εργαζόμαστε και ανατρέφουμε τα παιδιά μας. Τα τελευταία 9 χρόνια, μέσα από τις θέσεις του Αντιπεριφερειάρχη Επιχειρηματικότητας και Εξωστρέφειας, του Αντιπεριφερειάρχη Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής, του Περιφερειακού Συμβούλου και πολλές άλλες, προσπαθώ να εργάζομαι με κάθε μέσο ώστε να βοηθήσω στην ανάδειξη, την πρόοδο και την ευημερία του.

Γι' αυτόν λοιπόν τον Τόπο, που γεννήθηκα και αγαπώ, επιλέγω να αναλάβω τη μέγιστη ευθύνη και να είμαι υποψήφιος Δήμαρχος στο Δήμο Μακρακώμης, στις επερχόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές του Οκτωβρίου 2023.

Με όλη μου την καρδιά και όλες μου τις δυνάμεις, θέτω τον εαυτό μου στην κρίση σας, ώστε μαζί με όλους εσάς, από κάθε σπιθαμή του Δήμου μας να εργαστούμε σκληρά!

Για να κρατήσουμε όρθιο τον Τόπο μας, να τον αναπτύξουμε, να τον αναβαθμίσουμε και να κρατήσουμε τις επόμενες γενιές, ΕΔΩ: στη Σπερχειάδα, στη Μακρακώμη, στον Άγιο Γεώργιο και στον Τυμφρηστό, σε κάθε κοινότητά μας!

Για να δώσουμε νέα πνοή στα μοναδικά χωριά μας και να αναδείξουμε ορθολογικά τις σπάνιες ομορφιές τους.

Για να βάλουμε ένα τέλος στις βραχυπρόθεσμες πολιτικές και σκόρπιες πρωτοβουλίες που δεν παράγουν αποτέλεσμα.

Με όπλα μας τις κοινές αξίες, την όρεξη για σκληρή δουλειά και τη θέληση για ανάπτυξη και νέα προοπτική, χτίζουμε μια δυνατή ομάδα, ώστε ενωμένοι, με τη δική σας εντολή, να πάμε το Δήμο μας μπροστά και ψηλά!

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Με γνωρίζετε και σας γνωρίζω καλά. Το επόμενο διάστημα, θα έχουμε την ευκαιρία να συναντηθούμε και να συζητήσουμε από κοντά για όλα όσα απασχολούν τον Τόπο μας, για ιδέες και προτάσεις που ψάχνουν αυτιά να ακουστούν και χέρια να υλοποιηθούν.

Χωρίς θεωρητικές αναλύσεις και κούφιες υποσχέσεις. Μόνο με σχεδιασμό, προγραμματισμό και Πράξεις! Αυτός είναι άλλωστε ο δρόμος που προσπαθώ να ακολουθώ κι εγώ ως επιχειρηματίας της περιοχής, ως πατέρας, ως αυτοδιοικητικός.

Σας καλώ να συνταχθούμε και να δουλέψουμε μαζί, μακριά από προσωπικές φιλοδοξίες, λαϊκισμούς, σαθρές υποσχέσεις και φθηνό τοπικισμό!

Σας καλώ να συμπορευθούμε, να συνεργαστούμε ώστε:

- Να κάνουμε πράξη όλα όσα οραματιζόμαστε!
- Να αποκτήσουμε τις υποδομές και τα κοινωνικά αγαθά που αξίζουν στον Τόπο μας!
- Να φτιάξουμε μια καλύτερη καθημερινότητα, έναν πιο αποτελεσματικό Δήμο για εμάς και τα παιδιά μας!
- ΝΑ ΠΑΜΕ, ΜΑΖΙ, ΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΚΑΙ ΨΗΛΑ!

ΞΕΚΙΝΑΜΕ!

Με εκτίμηση,
Καραγιάννης Κωνσταντίνος

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Μήτσος) ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (1894-1983)

17η συνέχεια

Στα πατρικά χώματα

Συνέχεια από την 1η σελ.

Το βράδυ, που επέστρεψε ο αδερφός μου ο Βασίλης με τη γυναίκα του από τη δουλειά, με καλωσόρισαν και αυτοί, τους έδωσα και αυτών τα δώρα τους. Της νύφης μου της Βασίλαινας* της είχα φέρει, ως νιόπαντρης, ένα ωραίο σάλι, ακριβό, που της άρεσε πολύ και που όλοι το θαύμαζαν που λαμποκοπούσε.

Έφερα δώρα και στις αδελφές μου Σταυρούλα (ο άντρας της είχε καταταγεί χωροφύλακας) και Αθηνά (ήταν παντρεμένη στη Ρεντίνα και αργότερα πέθανε από επιλόχειο πυρετό).

Ο Φώτης έμεινε ακόμη στην Πόλη, μέχρι το 1915. Ο Βασίλης, λίγο καιρό προτού έρθω είχε παντρευτεί με την Αικατερίνη του Κώστα Νέλλα, πολύ καλή νύφη όπως μου έλεγε ο πατέρας μου που ήταν πολύ ευχαριστημένος από την συμπεριφορά της.

Πέρασα, λοιπόν, όλο το καλοκαίρι στο χωριό, αφού είχα έρθει τον Μάη, και τον Οκτώβριο θα πήγαινα στρατιώτης. Όλο το διάστημα γύριζα στα περιβόλια μας, αναπολώντας τα παιδικά μου χρόνια, και στην εξοχική μας κατοικία στου Φώτη το Μποστάνι, που μου άρεσε ιδιαίτερα διότι ήταν σε καλή τοποθεσία και εκεί είχε κάνει ο πατέρας μου ένα ωραίο περιβόλι με λαχανόκηπο και πολλά οπωροφόρα δέντρα.

Στις 15 Αυγούστου πήγα στο Μοναστήρι όπου γίνεται κάθε χρόνο πανηγύρι και πέρασα από τη βρύση Κεραμίδι που ήταν πολύ κοντά μας με το πολύ ωραίο και κρύο νερό της. Παίρναμε για το σπίτι και ποτίζαμε και τα ζώα μας.

Στο Μοναστήρι με τριγύρισαν πολλοί Ρεντινιώτες που είχαν παιδιά στην Πόλη για να τους πληροφορήσω για την κατάστασή τους.

Στου Φώτη το Μποστάνι έμεινα αρκετόν καιρό με τους δικούς μου. Τους βοήθησα στον θερισμό και το αλώνισμα. Όλοι μαζί τρώγαμε γάλα, τυρί, φρέσκα φασολάκια και νόστιμες ντομάτες που στην εξοχή και στο κρύο νερό ήταν σκέτος μόσχος.

Με τα λεφτά που έφερα έδωσα στον πατέρα μου 300 δραχμές και πήγε, μαζί με τον Βασίλη, στο παζάρι της Λαμίας και αγόρασε ένα μουλάρι για καλύτερη εξυπηρέτηση. Ως τότε είχαν μόνο γαϊδουράκια.

Πέρασε το καλοκαίρι πότε στο σπίτι στο χωριό και πότε στην εξοχή κοντά στους δικούς μου μέχρι να τους χορτάσω και μετά να φύγω πάλι για στρατιώτης. Όταν πήγαινα στα μαγαζιά, τους κερνούσα όλους και μου εύχονταν καλωσόρισες και καλός στρατιώτης.

Συχνά κάναμε παρέες με τους συνομήλικους συγχωριανούς μου και γλεντούσαμε και, όταν ήρθε η παραμονή που θα φεύγαμε, βάλαμε ρεφενέ και ψήσαμε ένα αρνί να φάμε και να διασκεδάσουμε. Μαζευτήκαμε όλοι στο μαγαζί του Κων/νου Γώγου και περιμέναμε τον Κώστα Μπότσικα που έλειπε. Κάποια στιγμή έρχεται και αυτός και όλοι τον υποδεχτήκαμε διαμαρτυρόμενοι: «άντε, βρε Κώτσο εσένα περιμέναμε» και μας λέει «με συγχωρείτε παιδιά χάλασα έναν δικό μου και δεν θα παρευρεθώ». Οργιστήκαμε όλοι που παραγκώνισε την παρέα και μέσα μας τον στείλαμε… στην ευχή και πέσαμε στους μεζέδες, ήπιαμε πολύ κρασί και γλεντήσαμε μέχρι πρωίας, οπότε και μαζευτήκαμε στα σπίτια μας.

Την επομένη θα αναχωρούσαμε για τη Λαμία για να καταταγούμε. Σηκωθήκαμε πρωί, πήραμε, με τον πατέρα μου, το κολατσιό μας που θα με συνόδευε μέχρι τη Μακρακώμη και αρχίσαμε τους πυροβολισμούς στον αέρα. Ήταν το έθιμο, οι στρατεύσιμοι να πυροβολούν με ό,τι είχαν. Άναψε το πελεκούδι σε όλες τις γειτονιές και τα χωριά. Μου έδωσε κι εμένα ο πατέρας μου την καραμπίνα και έριξα 5-6 ντουφεκιές.

Σαν τελείωσε το τουφεκίδι μαζευτήκαμε στην πλατεία των Αγίων Αποστόλων και αναχωρήσαμε για την Βαρυμπόπη – Μακρακώμη*. Από πίσω μας μάς έριχναν καμιά σπαλιόρα (τουφεκιά) οι νεότεροι φίλοι μας λέγοντας: «του χρόνου θα έρθει και η σειρά μας» που την ανέμεναν με ανυπομονησία πότε θα έρθει η σειρά τους να πάνε στρατιώτες να συναναστραφούν με παιδιά από άλλες περιφέρειες να διδαχθούν πολλά πράγματα και να μορφωθούν και λίγο, διότι σπάνια τότε ένα παιδί από χωριό γνώριζε πολιτεία, εκτός από κανένα παζάρι. Για αυτό όλοι ποθούσαν να πάνε στρατιώτες να μορφωθούν.

Επειδή ήμουν άμαθος από δρόμο και πολύ παχύς κατάλαβα ότι δεν θα μπορούσα να φτάσω στη Βαρυμπόπη πεζός και αγώγιασα ένα μουλάρι της Σουσουλίαινας* που θα το επέστρεφε ο πατέρας μου.

Φθάσαμε μεσημέρι στη Μακρακώμη όπου είχαν μαζευτεί πολλά παιδιά από τα γύρω χωριά. Οι καροτσέρηδες, λόγω συνωστισμού είχαν ανεβάσει τις τιμές και πολλά παιδιά δυσκολεύονταν να πληρώσουν το εισιτήριο και οι περισσότεροι έφυγαν με τα πόδια για τη Λαμία. Εγώ αποχαιρέτησα τον πατέρα μου που μου ευχήθηκε καλός στρατιώτης, ανέβηκα σε μια καρότσα και έφτασα νωρίτερα στη Λαμία. Περίμενα τους άλλους σε ένα Χάνι στην πλατεία σιταγοράς (τη σημερινή Πλατεία Πάρκου) και περίμενα εκεί και τους άλλους.

Στο επόμενο φύλλο η συνέχεια

… στα κορίτσια και στα παιδιά*: Εδώ εμφανίζεται πάλι η παλιά παρεξήγηση ανάμεσα σε αγόρια και κορίτσια. Αναφερθήκαμε και παλιότερα. Από τα πανάρχαια χρόνια σε όλες τις κοινωνίες και τις φυλές ήταν σημαντικό για τις οικογένειες να αποκτούν αγόρια και όχι κορίτσια. Τα αγόρια-άντρες ήταν απαραίτητα για τη φυλή για να κυνηγούν ή να δίνουν μάχες ή να πολεμούν ώστε να εξασφαλίζουν ζωτικά αγαθά για τη συντήρηση της φυλής και πάντα επέστρεφαν λιγότεροι άνδρες από ένα κυνήγι, μια μάχη ή πόλεμο. Έτσι επικράτησε να γίνεται διαχωρισμός. Παιδιά εθεωρούντο μόνο τα αγόρια. Χρειάστηκε να έρθει ο Διαφωτισμός, η Αναγέννηση και το Κίνημα Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Ισότητας των δύο φύλων για να σταματήσει αυτή η διάκριση.

…. της Βασίλαινας: Είναι γνωστό ότι στην παραδοσιακή Ελλάδα οι γυναίκες που παντρεύονταν έπαιρναν όχι μόνο το επώνυμο αλλά και το όνομα του συζύγου τους: η Γιώργαινα (σύζυγος του Γιώργου), η Βασίλαινα (σύζυγος του Βασίλη), Σουσουλίαινα (σύζυγος του Σουσουλιά), Θανομήτσαινα (σύζυγος του Θανομήτσου) … Χρειάστηκε να φτάσουμε στο 1983 ώστε με την αναθεώρηση του «Οικογενειακού Δικαίου», να μπορούν οι παντρεμένες γυναίκες να κρατούν το οικογενειακό τους επώνυμο.

…. Μακρακώμη – Βαρυμπόπη: Η Μακρακώμη βρίσκεται στα ίχνη της αρχαίας πολίχνης Μακρά Κώμη. Μέχρι το 1918 ονομαζόταν Βαρυμπόπη, οπότε και μετονομάστηκε σε Μακρακώμη (κτισμένη κατά μήκος). Η ονομασία Βαρυμπόπη ή Βαρυμπόμπη θεωρείται αρβανίτικης προέλευσης. Οι παλιότεροι άργησαν να συνηθίσουν το νέο όνομα.

Ενεργειακή Κοινότητα «ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ»

Στις 20 Απριλίου 2022 έγινε η πρώτη Τακτική Γενική Συνέλευση της Ενεργειακής Κοινότητας «ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ» η οποία θα λειτουργήσει στην ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Φθιώτιδας και πιο πέρα.

Προηγήθηκε η Ιδρυτική Γενική Συνέλευση στις 27/11/2021 με πρωτοβουλία ενεργών συμπολιτών μας με πρωτοβουλία του Κώστα Βασιλείου. Ο ίδιος ο **κ. Βασιλείου**, ως Πρόεδρος του Προσωρινού Διοικητικού Συμβουλίου, απευθυνόμενος στην πρώτη Γενική Συνέλευση μεταξύ των άλλων είπε:

«Για την ιστορία να αναφέρω ότι το εγχείρημα ξεκίνησε από πρόταση που διατύπωσα για την αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων της περιοχής αρθρογραφώντας στις τοπικές εφημερίδες πριν τρία χρόνια και η οποία υιοθετήθηκε πρώτα από τον Σύλλογο των Απανταχού Μακρακωμιτών, στη συνέχεια αγκαλιάστηκε από τον Δήμαρχό μας κ. Γιώργο Χαντζή και στηρίχτηκε με απόφαση από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Δημοτικής Κοινότητας Μακρακώμης, κατόπιν θετικής εισήγησης του Προέδρου της κ. Δημητρίου Λιάσκα.

Πριν από την Ιδρυτική Γενική Συνέλευση είχαν προηγηθεί τρεις Προκαταρκτικές Συνελεύσεις με αναλυτικές διευκρινίσεις από τη Νομική μας Σύμβουλο και τον Τεχνικό Σύμβουλο και υπήρξε ανταπόκριση από 173 συμπολίτες μας οι οποίοι εγγράφηκαν ως ιδρυτικά μέλη και τα οποία καλύπτουν όλο το μορφωτικό, επαγγελματικό, οικονομικό και ηλικιακό φάσμα της σύγχρονης τοπικής κοινωνίας. Συμμετέχουν επιστήμονες, επαγγελματίες, επιχειρήσεις, αγρότες κάθε ηλικίας οι οποίοι ταυτίστηκαν μαζί μας και ελπίζουμε να μην τους απογοητεύσουμε. Πρωτεργάτες στην προσπάθεια, ισομερώς ήταν όλα τα μέλη του Προσωρινού Διοικητικού Συμβουλίου, που σοβαροί άνθρωποι καθώς είναι, επηρέασαν με το κύρος της προσωπικότητάς τους, τον περίγυρό τους και έδωσαν την ευκαιρία στους συμπολίτες μας να συμπορευτούν. Θέλω να τους συγχαρώ και να τους ευχαριστήσω δημόσια και, με την άδειά σας να τους αναφέρω ονομαστικά κατ' αλφαβητική σειρά γιατί ελπίζω να τους αναθέσετε να συνεχίσουν την προσφορά τους στην Κοινότητα.

Αργύρης Αθανάσιος, κάτοικος Μακρακώμης, με μεταπτυχιακό στις ΑΠΕ, ιδιοκτήτης επιχείρησης ηλεκτρικών εγκαταστάσεων.

Καλαθάς Ηλίας, κάτοικος Αρχανίου, αγρότης-επιχειρηματίας.

Κατσαβριάς Θύμιος, κάτοικος Μεσοποταμίας, αγρότης-επιχειρηματίας.

Παπαευθυμίου Οδυσσέας, κάτοικος Μακρακώμης, Δημοτικός Σύμβουλος, Εκπρόσωπος του Δήμου, έμπορος, ιδιοκτήτης και Διευθυντής τοπικού Σουπερμάρκετ.

Ριρής Θεόδωρος, δάσκαλος, Διευθυντής του 2ου Δημοτικού Σχολείου Σπερχειάδας και …

Συντονιστής της όλης προσπάθειάς μας, η ταπεινότητά μου, **Κώστας Βασιλείου**, συνταξιούχος δάσκαλος, κάτοικος Μακρακώμης, με καταγωγή από το Γαρδίκι.

Η «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ» ιδρύθηκε και θα λειτουργήσει με βάση τον Νόμο 4513/2018 και που φιλοσοφία του Νομοθέτη είναι η συγκρότηση Μονάδων Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας από ΑΠΕ στην ελληνική Περιφέρεια, το προϊόν των οποίων μεταφραζόμενο σε οικονομικό αντίκρισμα θα διανέμεται στην τοπική κοινωνία για την ενίσχυση της υπαίθρου.

Διευκρινίζω ότι οι ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ ήταν σημαντικός λαός που κατοικούσε στα προ-ομηρικά χρόνια στον Φθιωτικό χώρο και συμμετείχαν με 50 καράβια πλήρως εξοπλισμένα και 2.500 στρατιώτες στον Τρωικό Πόλεμο με αρχηγό τον γνησιότερο ήρωα, τον άτρωτο Αχιλλέα, που ήταν γιος του Βασιλιά των Μυρμιδόνων, του Πηλέα.

Το γραφείο μας φιλοξενείται στο κατάστημα ηλεκτρικών εγκαταστάσεων του κ. Αθανασίου Αργύρη, στην πιάτσα των Ταξί, Μπακογιάννη και Καλαντζή 2 και εξυπηρετείται από τα ηλεκτρονικά μέσα του καταστήματος.

Προκαταβολικά θέλω να απαντήσω γενικόλογα σε τυχόν δισταγμούς, επιφυλάξεις και αμφιβολίες που θα προκύψουν και που τις θεωρώ πρωτίστως καλοπροαίρετες. Εξειδικευμένη ενημέρωση θα σας κάνουν η κ. **Θώμη Σαΐτη** και ο Τεχνικός μας Σύμβουλος κ. **Χρήστος Σταμάτης.**

Στις μέρες μας, είναι γνωστό ότι μπαίνει όλο και πιο επιτακτικά το θέμα της παραγωγής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές για τους γνωστούς λόγους της Ενεργειακής και Κλιματικής Κρίσης εξαιτίας των ανθρακούχων καυσίμων.

Όλο και πιο πολλά επίσημα χείλη στηρίζουν τη λειτουργία των φορέων που επιχειρούμε λέγοντας ότι οι Ενεργειακές Κοινότητες είναι το εργαλείο με το οποίο η πολύ σοβαρή υπόθεση της Ενέργειας θα περάσει στα χέρια των πολιτών και δη της επαρχίας.

Δεν χρειάζεται να κάνουμε λόγο για το πόσο εξαρτημένος είναι ο σύγχρονος άνθρωπος από την Ενέργεια αφού το κάθε νοικοκυριό χρησιμοποιεί καθημερινά από 5 έως 10 ηλεκτρικές συσκευές.

Δεν είναι δυνατόν να παραμένουμε θεατές αφού ο Νόμος μας παρέχει την ευχέρεια να γίνουμε παραγωγοί κατασκευάζοντας φωτοβολταϊκά τα οποία, μετά το αρχικό κατασκευαστικό κόστος, έχουν ελάχιστα έξοδα λειτουργίας, δεν έχουν επισφάλεια, δεν απαιτούν απασχόληση προσωπικού και θα δουλεύουν ακούραστα για 25 ολόκληρα χρόνια.

Να επισημάνω επίσης ότι, αν τώρα παραμείνουμε άπρακτοι θα μας εγκαλέσει το μέλλον, θα κληθούμε να λογοδοτήσουμε στα παιδιά και τα εγγόνια μας, γιατί έχουμε ευθύνη όχι μόνο για ό,τι κάνουμε αλλά και για ό,τι δεν κάνουμε.

Στις πλαγιές της περιοχής μας είναι απλωμένο χρυσάφι, το αεράκι στις ράχες και στις ρεματιές – θυμηθείτε που στήναμε παλιότερα τα αλώνια μας – παρέχει ενέργεια, στο παραπλέον ποτάμι με τους παραποτάμους του ρέει πλούτος, στις δασικές περιοχές που αφθονεί περισσευάμενη βιομάζα μπορεί να τροφοδοτήσει την παραγωγή και κατανάλωση θερμικής ενέργειας. Δεν έχουμε παρά να απλώσουμε διακριτικά και με σύνεση να εισπράξουμε τα φυσικά αγαθά του τόπου μας γιατί **ο ήλιος, ο αέρας, το τρεχούμενο νερό είναι φυσικά αγαθά που ανήκουν σε όλους.**

Βρισκόμαστε στη φάση που μπορούμε να πούμε ότι «μπήκε το νερό στο αυλάκι και οδεύει προς το χωράφι».

Ελάτε να πιαστούμε χέρι-χέρι για να περάσουμε ακίνδυνα και με σιγουριά το πλημμυρισμένο ποτάμι της κρίσης που κάθε μέρα μας εκπλήσσει δυσάρεστα και να βρεθούμε στο ξέφωτο που θα εγγυάται καλύτερες και πιο χαρούμενες μέρες για όλους μας, γιατί στόχος μας είναι να περιληφθούν στα μέλη μας όλα τα νοικοκυριά της Δυτικής Φθιώτιδας».

Πολίτες της Δυτικής Φθιώτιδας

Με αφορμή την «εκλογολογία» που στο Δήμο Μακρακώμης φαίνεται ότι απασχολεί αρκετούς συμπολίτες μας σχεδόν δύο χρόνια (!) πριν τις επόμενες Δημοτικές εκλογές, η δημόσια τοποθέτησή μας θα μπορούσε να θεωρηθεί φυσιολογική συνέπεια. Όχι βέβαια επειδή επικροτούμε αυτή την κατάσταση αλλά θεωρώντας ότι η ελεύθερη έκφραση των απόψεων, που ως «ενεργοί πολίτες» της Φθιώτιδας και της περιοχής διαμορφώνουμε, είναι ελάχιστο χρέος μας. Και επίσης επειδή είναι σε όλους γνωστό ότι με την εκδήλωση προθέσεων -όσο αγαθές και να είναι αυτές- ή με τις παλιάς κοπής τακτικές «του πιάνουμε εκλογικό στασίδι» ποτέ δε λύθηκαν τα προβλήματα. Στη Δυτική Φθιώτιδα βέβαια από προβλήματα άλλο τίποτα….

Πρόκειται για τον Δήμο μίας από τις μεγαλύτερες γεωγραφικές ενότητες της χώρας. Με χαρακτηριστικό γνώρισμα την πληθυσμιακή αποψίλωση και την εγκατάλειψη των οικισμών ή ολόκληρων περιοχών της ενδοχώρας του. Με ελαχιστοποιημένα τα αντανακλαστικά της κοινωνίας ακόμα και σε θέματα ικανοποίησης καθημερινών αναγκών. Χωρίς την ύπαρξη καμιάς προσπάθειας για την αντιμετώπιση -δε μιλάμε για αντιστροφή, αυτό είναι μεγάλη υπόθεση- της παραπάνω κατάστασης η οποία από χρόνια επικρατεί. Με τις πολιτικές του «κατόπιν ενεργειών μου» να έχουν διαχρονικά την τιμητική τους. Χωρίς διάθεση απολογισμού των ανά θητεία αιρετών για τις άκαρπες επιλογές τους. Με εκμηδενισμένες τις δυνατότητες για δημόσιο διάλογο ουσίας σε ότι αφορά τα προβλήματα και με τις διαδικασίες για κοινωνική συμμετοχή να παραγνωρίζονται συστηματικά.

Αρκεί μια απλή σύγκριση με όσα διαπιστώνονται στους γειτονικούς Δήμους της κεντρικής Ελλάδας για να προκύψουν αβίαστα οι διαφορές.

- Στα έργα οδικών υποδομών και προσβασιμότητας.
- Στο σχεδιασμό της πολεοδομικής και οικιστικής μας ανάπτυξης.
- Στις αδήριτες ανάγκες υποστήριξης των «υπό συρρίκνωση» πρωτογενών τομέων παραγωγής.
- Στις προοπτικές τουριστικής αξιοποίησης των περιοχών μας.
- Στις υποδομές ύδρευσης, αποχέτευσης και άρδευσης.
- Στις αυτονόητες και ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις της πολιτείας λόγω φυσικών καταστροφών, σαν τις εκκρεμότητες του «Ιανού» που κατέληξαν μόνιμες πληγές.
- Στην έλλειψη κάθε πρόνοιας για την εκμετάλλευση των δασών μας όπως επίσης και των υπόλοιπων πλουτοπαραγωγικών πηγών της ενότητας.
- Στα ζοφερά ζητήματα διαχείρισης του περιβάλλοντος και προπαντός των περιοχών μας με σπάνια φυσική ομορφιά και ιδιαίτερο φυσικό κάλλος.

Θα μπορούσε εύκολα η απαρίθμηση των προβλημάτων να συνεχισθεί. Ωστόσο με τη σημερινή μας παρέμβαση δεν είναι αυτός ο σκοπός. Ο Δήμος Μακρακώμης είναι ζωντανός οργανισμός και το όχημα ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής. Μπορεί να διοικείται από αιρετούς, όμως, οι υπηρεσίες που παρέχονται προς τους πολίτες πρέπει να χαρακτηρίζονται ανεξάρτητες, να είναι σε κάθε περίπτωση αξιόπιστες υπακούοντας στους κανόνες της χρηστής διοίκησης και να έχουν συνέχεια. Η επίλυση των προβλημάτων χρειάζεται σωφροσύνη και εύστοχες επιλογές με διασφαλισμένη τη συνέργεια όλων. Ειδικότερα για θέματα που χρονίζουν, ο κοινωνικός διάλογος θεωρείται αδιαπραγμάτευτη απαίτηση. Το ενδιαφέρον που από συμπολίτες μας εκδηλώνεται για τη συμμετοχή τους στις μελλοντικές εκλογές και την ανάληψη ρόλων είναι θεμιτό. Όμως ας μας επιτραπεί να παρατηρηθεί ότι το ενδιαφέρον από μόνο του δεν αρκεί. Η διευθέτηση των υπαρκτών προβλημάτων μας δεν είναι ζήτημα προσωπικών πρωτοβουλιών. Πρόκειται για συνολικότερο και ευρύτερου ενδιαφέροντος θέμα που προαπαιτεί τη μέγιστη δυνατή κοινωνική συμμετοχή και εγρήγορση με συγκεκριμένους όρους και κανόνες. Μέσα από έγκυρες, χωρίς τακτικισμούς ή υστεροβουλίες, αποδοτικές και σε σωστό χρόνο θεσμικά κατοχυρωμένες διαδικασίες. Αρκεί να το θέλουν οι υπεύθυνοι, αφού στο χέρι τους είναι όλα αυτά να δρομολογούνται. Εμείς και σε ότι μπορεί να μας αφορά δηλώνουμε παρόντες.

ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ
***ΓΚΟΥΡΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ**, ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ Ο.Α.*
***ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΛΙΟΣ**, ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ*
***ΚΑΠΟΤΕΛΗΣ ΦΩΤΗΣ**, ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Τ.Ε.*
***ΚΑΡΚΑΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ**, ΓΙΑΤΡΟΣ, ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ Ε.Σ.Υ.*
***ΚΑΤΣΙΜΑΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ**, ΓΙΑΤΡΟΣ, ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Ε.Σ.Υ.*
***ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ**, ΧΩΡΟΤΑΚΤΗΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ*
***ΠΑΤΑΡΓΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ**, ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ*
***ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ**, ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.*

Τα γλυπτά του Παρθενώνα «ελγίνεια μάρμαρα» ανήκουν στην Αθήνα!

Τη Δευτέρα 20 Ιουνίου με την ευκαιρία συμπλήρωσης 13ων χρόνων από τα εγκαίνια του Μουσείου της Ακρόπολης, το οποίο έγινε και για να διεκδικηθούν τα γλυπτά του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο έγιναν εκδηλώσεις τόσο στην Αθήνα όσο και στο Λονδίνο για να τονιστεί η υποχρέωση για επιστροφή των αρπαγμένων γλυπτών από τον Έλγιν.
Ανάμεσα στους επώνυμους Βρετανούς που τοποθετήθηκαν υπέρ είναι και η διάσημη Βρετανή συγγραφέας και πολιτογραφημένη πλέον Ελληνίδα Βικτώρια Χίσλοπ.
Καταχωρείται εδώ η μαρτυρία της από την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 18-19 Ιουνίου 2022 μια και διατυπώνει με αμεσότητα και ακρίβεια το παρασκήνιο της αρπαγής και το δίκαιο της διεκδίκησης.

«Πρώτα απ' όλα, θέλω να σου ευχηθώ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, πανέμορφο Μουσείο Ακρόπολης. Σε επισκέπτομαι κάθε φορά που βρίσκομαι στην Αθήνα. Και, κάθε φορά, μου κόβεις την ανάσα με την ομορφιά σου και την υπομονή σου.

Γιατί είμαι σίγουρη ότι η υπομονή σου θα ανταμειφθεί;

Διότι εκατομμύρια Βρετανοί αισθάνονται όπως εγώ: πιστεύουν ότι τα γλυπτά του Παρθενώνα που βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο πρέπει να επανενωθούν με εκείνα που ήδη φιλοξενείς, εκείνα για τα οποία σε χτίσανε.

Διότι οι περισσότεροι στη Βρετανία δεν συμμερίζονται τη στάση του Βρετανικού Μουσείου ότι μας κάνει χάρη που κρατάει τα γλυπτά για να τα θαυμάζει ο κόσμος στο Λονδίνο.

Διότι, όσες φορές και αν επαναλαμβάνουν το ψέμα τους, η αλήθεια είναι ότι δεν υπήρξε «φιρμάνι» με επίσημη σφραγίδα που να δίνει στον λόρδο Έλγιν άδεια να ξεριζώσει τα Μάρμαρα από τον Παρθενώνα. Το μόνο που υπήρξε ήταν μια επιστολή υπογεγραμμένη από έναν αξιωματούχο στην αυλή του Σουλτάνου η οποία του επέτρεπε να κάνει σχέδια και να κατασκευάσει εκμαγεία ώστε να μπορέσει να δημιουργήσει αντίγραφα.

Τα Μάρμαρα αποκτήθηκαν κάθε άλλο παρά νόμιμα. Αποκτήθηκαν με δωροδοκία των φρουρών προκειμένου να κάνουν τα στραβά μάτια κατά τη διάρκεια της βίαιης και καταστροφικής απόσπασής τους από το κτίριο του Παρθενώνα.

Ο λόρδος Έλγιν (οι Έλληνες αναγνώστες ξέρουν ότι τον τίτλο αυτόν τον κληρονόμησε, δεν τον κέρδισε) δεν έμεινε γνωστός για τίποτε άλλο εκτός από την κλοπή των μαρμάρων. Έζησε μια ζωή με την πεποίθηση ότι έχει περισσότερα δικαιώματα από τους άλλους – και όταν ξέμεινε από χρήματα, πούλησε τα κλεμμένα αντικείμενα στο Βρετανικό Μουσείο. Αλλά το μουσείο αυτό δεν τα «συντήρησε», όπως τόσο αυτάρεσκα ισχυρίζεται. Τα έτριψε για να φαίνονται πιο λευκά και αστραφτερά. Δύσκολα το λες αυτό συντήρηση…

Η πεποίθηση ότι πολλά πολιτιστικά αντικείμενα και θησαυροί πρέπει να επαναπατριστούν στις χώρες προέλευσής τους είναι ισχυρή και διογκούμενη. Εκτιμώ ότι είναι θέμα χρόνου να καταπέσουν όλα τα επιχειρήματα που προβάλλουν η κυβέρνηση των Συντηρητικών (η οποία βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης) και το Βρετανικό Μουσείο και **το ελληνικό φως να λάμψει ξανά επάνω στα μάρμαρα**».

Η θετική σκέψη χαρίζει χρόνια ζωής

Από το περιοδικό Vita

Η σκέψη και μόνο ότι είμαστε υγιείς μειώνει την πιθανότητα πρόωρου θανάτου κατά 71%, σύμφωνα με νέα μελέτη Αμερικανών επιστημόνων

Η έρευνα διεξήχθη από το Πανεπιστήμιο Στάνφορντ στις Η.Π.Α. και είναι η τελευταία από μια σειρά ερευνών που δείχνουν πως **οι σκέψεις, τα συναισθήματα και οι πεποιθήσεις μας έχουν άμεσο αντίκτυπο στην υγεία μας.**

Για τις ανάγκες της έρευνας, οι επιστήμονες ανέλυσαν στοιχεία παλαιότερων ερευνών, που αφορούσαν 60.000 Αμερικανούς.

Οι ερευνητές κατέγραφαν μεταξύ άλλων **τα επίπεδα φυσικής δραστηριότητας, την κατάσταση της υγείας και το προσωπικό ιστορικό των συμμετεχόντων.**

Σε όλες τις έρευνες οι συμμετέχοντες καλούνταν να απαντήσουν στην παρακάτω ερώτηση: «Θα λέγατε ότι είστε σωματικά πιο ενεργός, λιγότερο ενεργός ή το ίδιο ενεργός σε σχέση με τους άλλους ανθρώπους της ηλικίας σας;».

Οι ερευνητές στη συνέχεια εξέτασαν τα αρχεία θανάτου από την έναρξη της πρώτης έρευνας, και τα συνέκριναν με τα στοιχεία των ερευνών.

Αυτό που διαπίστωσαν ήταν ότι οι συμμετέχοντες που πίστευαν ότι είναι λιγότερο δραστήριοι σωματικά από τους άλλους ανθρώπους της ίδιας ηλικίας είχαν έως και 71% περισσότερες πιθανότητες να πεθάνουν κατά την περίοδο παρακολούθησης, συγκριτικά με τους ανθρώπους που θεωρούσαν ότι ήταν πιο δραστήριοι από τους συνομηλίκους τους.

Μάλιστα αυτό ίσχυε και αφού συνεκτιμήθηκαν παράγοντες υγείας όπως η σωματική δραστηριότητα, η ηλικία, ο Δείκτης Μάζας Σώματος, πιθανές χρόνιες παθήσεις κ.ά., που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα.

«Τα ευρήματά μας ευθυγραμμίζονται με μια αυξανόμενη έρευνα που καταδεικνύει ότι οι νοοτροπίες μας -στη συγκεκριμένη περίπτωση οι πεποιθήσεις μας σχετικά με το πόσο ασκούμαστε συγκριτικά με τους άλλους- μπορούν να παίξουν κρίσιμο ρόλο στην υγεία μας», δήλωσε η δρ. Alia Crum, επίκουρη καθηγήτρια Ψυχολογίας και μία εκ των συγγραφέων της μελέτης.

Παλαιότερη έρευνα της δρ. Crum είχε δείξει ότι τα οφέλη που αποκομίζουν οι άνθρωποι από την καθημερινή τους φυσική δραστηριότητα εξαρτώνται εν μέρει από τη νοοτροπία τους, δηλαδή από το **αν πιστεύουν ή όχι ότι ασκούνται επαρκώς.**

Συγκεκριμένα, σε μελέτη της του 2007, εργαζόμενοι σε ξενοδοχείο οι οποίοι αρχικά πίστευαν ότι τα επίπεδα της σωματικής τους δραστηριότητας στην εργασία τους δεν ανταποκρίνονταν στα συνιστώμενα επίπεδα καθημερινής άσκησης, όταν έλαβαν τη διαβεβαίωση περί του αντιθέτου από τη δρ. Crum, είδαν σημαντικά οφέλη υγείας, όπως μείωση του βάρους τους, του σωματικού τους λίπους, της αρτηριακής τους πίεσης κ.ά.

Μια πιθανή εξήγηση που δίνουν η δρ. Crum και η κ. Octavia Zahrt, συμμετέχουσα συγγραφέας της έρευνας, για το γεγονός ότι **οι νοοτροπίες και οι αντιλήψεις μας έχουν τόσο ισχυρή επίδραση στην υγεία μας, είναι ότι οι αντιλήψεις μας γενικά μπορούν να επηρεάσουν τα κίνητρα, τόσο θετικά όσο και αρνητικά.**

Όσοι γνωρίζουν, για παράδειγμα, ότι τα επίπεδα φυσικής δραστηριότητάς τους είναι επαρκή -όπως π.χ. οι υπάλληλοι του ξενοδοχείου-, μπορούν να στηριχθούν σε αυτά και να συνεχίσουν να ασκούνται. Από την άλλη, αυτοί που θεωρούν τους εαυτούς τους αγύμναστους είναι πιο πιθανό να παραμείνουν αδρανείς και να βιώσουν υψηλότερα επίπεδα φόβου, άγχους και κατάθλιψης, που επηρεάζουν αρνητικά την υγεία.

Επίσης, οι ερευνήτριες επισημαίνουν και τη σημαντική επίδραση του φαινομένου του ψευδοφαρμάκου.

«Ήρθε η ώρα να αρχίσουμε να παίρνουμε τον ρόλο της νοοτροπίας στην υγεία πιο σοβαρά», δήλωσε η δρ. Crum. Και προσέθεσε: **«Αν θέλουμε να είμαστε υγιείς και να ζήσουμε πολλά χρόνια, είναι σημαντικό να υιοθετήσουμε όχι μόνο υγιείς συμπεριφορές αλλά και υγιείς σκέψεις».**

Η έρευνα δημοσιεύτηκε στην επιστημονική επιθεώρηση «Health Psychology» (Ψυχολογία της Υγείας) το 2017.

Ειδήσεις … Σχόλια ☙ Ειδήσεις … Σχόλια

Ελλάδα 2012 – 2022:
ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ ΣΧΟΛΙΑΖΑΜΕ: Εκλογές 2012

Παρατέθηκαν τα αποτελέσματα (από το ΧΩΡΙΟ, τον ΔΗΜΟ, τον ΝΟΜΟ και ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ) των εκλογών του «μεγάλου θυμού» και σχολιάστηκαν. Μεταξύ των άλλων γράφαμε:

ΣΧΟΛΙΟ 1ο:

Στο ξεκίνημα της κρίσης είναι εμφανής η συμπεριφορά ενός λαού (σε όλα τα επίπεδα) να ακολουθεί τα ρεύματα του λαϊκισμού. Όπου φυσάει ο άνεμος. Χωρίς να στέκεται να εκτιμήσει τις προσωπικές του ευθύνες για τις επιλογές του, για την πολιτική-κοινωνική-οικονομική συμπεριφορά του, για το ξεχαρβάλωμα της παραγωγικότητας της οικονομίας, για την αποβιομηχάνιση, για την υπερχρέωση των νοικοκυριών, για τη χρεοκοπία των συνεταιριστικών οργανισμών, για την αχρεία διαχείριση των κονδυλίων της ΕΕ, για την αλόγιστη καταναλωτική συμπεριφορά ΟΛΩΝ μας, για την εκτίναξη του ύψους των εισαγωγών (στην Ελλάδα κυκλοφορούσαν περισσότερα BMW και MERCENDES ανά εκατομμύριο κατοίκων από ό,τι στη Γερμανία). Πάντα… φταίνε οι άλλοι!!!

ΣΧΟΛΙΟ 2ο:

Φαίνεται ότι η ελληνική κοινωνία έχει αρχίσει να παίζει επικίνδυνα με τα άκρα. Στις εκλογές της 6ης Μαΐου 2012 οι ΑΝΕΛ έλαβαν 10,62% και ο ΣΥΡΙΖΑ, από 4,60% το 2009, έλαβε 16,78% για να φτάσει στο 26,89% ένα μήνα αργότερα. Μελανό σημείο και κηλίδα στη σύγχρονη κοινοβουλευτική ιστορία του τόπου αποτελεί η είσοδος στη βουλή του περιθωριακού νεοναζιστικού μορφώματος (αργότερα κατέληξε να γίνει και τρίτη δύναμη του κοινοβουλίου).

ΣΧΟΛΙΟ 3ο:

Οι εκλογές του 2012, οι εκλογές του «μεγάλου θυμού» διαμόρφωσαν διαφορετικές ομαδοποιήσεις: Μνημόνιο - Αντιμνημόνιο αντί Αριστερά-Δεξιά, με κύρια χαρακτηριστικά τον άκρατο και διχαστικό λαϊκισμό, την επικίνδυνη απαξίωση του πολιτικού συστήματος, την αποθέωση της βίας. Από τις αρχές του 2011 στις διαδηλώσεις και κυρίως την ημέρα που ψηφίζονταν στη Βουλή τα μέτρα (12 Φεβρουαρίου 2012) εκτός από τους τρεις θανάτους στο κτίριο της MARFIN, για τους οποίους δεν λογοδότησε κανείς ακόμα, έγιναν καταστροφές σε περίπου 100 κτίρια, μεταξύ των οποίων και οι κινηματογράφοι-κοσμήματα «Απόλλων» και «Αττικόν».

Το κίνημα (;) «δεν πληρώνω»: Ολόκληρη την περασμένη χρονιά απασχοληθήκαμε αρκετά με τα διάφορα λαϊκά κινήματα κάτω από την ομπρέλα: «δεν πληρώνω»: δεν πληρώνω διόδια, εισιτήρια στα αστικά λεωφορεία, τραμ, τρόλεϊ και μετρό, «χαράτσια» και τόσες άλλες ευκαιρίες να βγουν στον αφρό διάφοροι «σωτήρες του λαού και εκφραστές της αγανάκτησής του». Επί αυτών διατυπώθηκαν τα παρακάτω σχόλια:

ΣΧΟΛΙΟ 1ο:

Διατυπώθηκε η άποψη «ο Τύπος να συμβάλει στην αφύπνιση των πολιτών...». Μπράβο τους! Είναι πράγματι καιρός. Μήπως όμως θα έπρεπε να ξεκαθαριστεί και προς ποια κατεύθυνση; Μήπως «κατεστημένα συμφέροντα με βαθιές ρίζες» δεν είναι και πολλοί εκ των μικρο-μεγαλο-δημοσιογράφων, και όλων όσοι προωθούν αυτά τα μηνύματα και που εισπράττουν αμοιβές - προκλητικά παχυλές - από πολλαπλές πηγές στερώντας θέσεις εργασίας και εισοδήματα από τους... καημένους τους ανέργους για τους οποίους τόσο πολύ κόπτονται όλοι; Θα τους σώσουν με το επιπλέον 40λεπτο του εισιτηρίου που τους προτρέπουν να μην πληρώσουν ή καμουφλάρουν έτσι τις τύψεις και την υποκρισία τους; Αν όμως δεν το βλέπουν έτσι, τότε η κατάσταση είναι σοβαρότερη.

ΣΧΟΛΙΟ 2ο:

Κυριάρχησε και εξακολουθεί να διακινείται η άποψη: «το κράτος δεν οφείλει μόνο στους πιστωτές του, αλλά και σε όλα εκείνα τα τμήματα της κοινωνίας που...». Μήπως είναι καιρός να ξεφύγουμε όλοι μας από έναν υφέρποντα παιδισμό που θέλει το κράτος έναν πατερούλη με απύθμενο πορτοφόλι ώστε να μπορεί να ικανοποιεί τις ανάγκες και τις επιθυμίες όλων μας; Και μάλιστα χωρίς να μπαίνουμε στον κόπο να αναρωτηθούμε: Πού, τελικά, τα βρίσκει αυτά τα χρήματα... ο Μπαμπάς - κράτος;

ΣΧΟΛΙΟ 3ο:

Την εποχή της Τουρκοκρατίας ο ραγιάς προσπαθούσε όχι μόνο να ξεγελάει το επίσημο οθωμανικό κράτος, αλλά και να το κλέβει, να βρίσκει τρόπους να μην πληρώνει το μερίδιό του σε φόρους, να το πολεμά. Δικαιολογημένα ίσως. Το θεωρούσε αλλόθρησκο, αλλοεθνές, αλλότριο, καταπιεστικό. Διακόσια χρόνια ελεύθερου βίου ΤΩΡΑ, έχουμε συνειδητοποιήσει ότι αυτό που ονομάζουμε κράτος είναι το σύνολο των πολιτών του, η κοινωνία πολιτών που αποφασίζει, δρα, ενεργοποιείται, παράγει προϊόντα και πολιτισμό, παίρνει αποφάσεις και τηρεί κανόνες και νόμους οι οποίοι, κατά τεκμήριο, θεσπίζονται για την εύρυθμη λειτουργία της ίδιας της κοινωνίας;

ΣΧΟΛΙΟ 4ο:

Πόσοι είναι διατεθειμένοι να συμβάλουν επιτέλους στην ωρίμαση των κατοίκων αυτού του τόπου; Και να μην χαϊδολογούν αυτιά όπως όλοι αυτοί που, δήθεν, τα βάζουν με την εξουσία;

ΣΧΟΛΙΟ 5ο:

Μήπως γίνεται επίκαιρος ο Τολστόι με τη φράση του: «Όλοι σκέφτονται να αλλάξουν τον κόσμο, αλλά κανείς δεν σκέφτεται να αλλάξει τον εαυτό του»;

…. ΚΑΙ ΤΩΡΑ:

Η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» ζήτησε, στις 6 Μαΐου 2022, από επώνυμα μέλη της κοινωνίας των πολιτών να τοποθετηθούν επί των όσων μεσολάβησαν αυτά τα δέκα χρόνια. Μερικά από τα σχόλιά τους:

ΣΧΟΛΙΟ 1ο:

Α. Η χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 προκάλεσε δύο είδη λαϊκισμού:

τον ΔΕΞΙΟ με αντίθεση στους μετανάστες και τον ΑΡΙΣΤΕΡΟ με βασικό χαρακτηριστικό την αντιπαράθεση ελίτ – λαός.

Β. Η ευκολία με την οποία τα Εμβόλια πήραν τη θέση των Μνημονίων ως ο νέος εχθρός δείχνει ότι οι ακραίες δυνάμεις προσπάθησαν κυνικά να προσεταιριστούν τους «Νέους Αγανακτισμένους».

Γ. Νομίζαμε ότι το τέλος της πανδημίας θα φέρει την περιβόητη κανονικότητα. Αλλά βλέπουμε νέες αναταράξεις.

***Μιχάλης Μητσός**, δημοσιογράφος και Εισηγητής του αφιερώματος*

ΣΧΟΛΙΟ 2ο:

Α. Η συμπλήρωση 10 ετών από τις διπλές εκλογές του 2012 βρίσκει την ελληνική οικονομία σε φάση ανάκαμψης και ανάπτυξης (χωρίς να παραγνωρίζονται οι αρνητικές επιπτώσεις της διεθνούς συγκυρίας).

Β. Το 2ο Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής είχε ημερομηνία λήξης το 2014. Με τη συμφωνία του Μαρτίου του 2012 (κυβέρνηση Παπαδήμου) να συνδυάζεται με το PSI να προσφέρει τη μεγαλύτερη αναδιάρθρωση χρέους παγκοσμίως. Διαγράφηκε χρέος ύψους 106 δισεκ. ευρώ (ανέλαβε να το υλοποιήσει η κυβέρνηση ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ).

Γ. Χρέος μας σήμερα είναι να μην επιτρέψουμε να ζήσουν και τα παιδιά μας σε συνθήκες κρίσης.

***Γκίκας Χαρδούβελης**, καθηγητής Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Διοικητικής στο Πανεπ. Πειραιώς και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εθνικής Τράπεζας. Διετέλεσε Υπουργός Οικονομικών (Ιούν. 2014 – Ιαν. 2015)*

ΣΧΟΛΙΟ 3ο:

Πού να περίμενε κανείς στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ να λέει το 2022: «Στις αρχές της δεκαετίας του 2010 η χώρα ζούσε τον μύθο της «ισχυρής Ελλάδας». Η χώρα δανειζόταν χωρίς όρους και προϋποθέσεις, υπονομεύοντας τα εισοδήματα των επόμενων γενεών. Αντί για διεύρυνση της παραγωγικής βάσης κατά την περίοδο των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, η χώρα οδηγήθηκε στην εμβάθυνση των παθογενειών του εγχώριου παραγωγικού μοντέλου, σε διεύρυνση των δίδυμων ελλειμμάτων και στην κοινωνική και οικονομική χρεωκοπία… σε σκληρές νεοφιλελεύθερες αντιμεταρρυθμίσεις, σε βίαιη φτωχοποίηση ενός πολύ μεγάλου κομματιού της κοινωνίας, στη διάλυση των μεσαίων στρωμάτων…». Σαν να απολογούνταν για τη δική τους διακυβέρνηση!

***Πάνος Σκουρλέτης**, βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ- ΠΣ*

ΣΧΟΛΙΟ 4ο:

Α. Η κυβέρνηση Παπαδήμου έβαλε τις βάσεις για τη σύγκλιση των κομμάτων του «μετώπου της λογικής» και πέτυχε τη διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους.

Β. Η πολιτική για τα επόμενα χρόνια καθορίστηκε από την αντίθεση Μνημόνιο – Αντιμνημόνιο. Τι θα γίνουν όλες αυτές οι δυνάμεις που ανέδειξε ο φαιοκόκκινος λαϊκισμός της τελευταίας 10ετίας και οι οποίες, όπως φανέρωσε και η πανδημία, εξακολουθούν να έχουν ακόμα απήχηση στους πολίτες;

***Παντελής Καψής**, δημοσιογράφος*

ΣΧΟΛΙΟ 5ο:

Α. Φαίνεται να έχει παρέλθει η εποχή της κομματικής δημοκρατίας. Στη θέση της έρχεται ένας φαιοκόκκινος λαϊκίστικος αντισυστημισμός που εχθρεύεται τη φιλελεύθερη δημοκρατία με δυσφήμιση των πολιτικών κομμάτων και υποκατάστασή τους από τον «άσπιλο και αμόλυντο λαό».

Β. Καλλιεργήθηκε ο αντιδημοκρατικός λόγος του μίσους. Το βράδυ της νίκης του το 2015 ο επόμενος πρωθυπουργός, αγκαλιά με τον Καμένο δήλωνε: «ύστερα από δυόμισι χρόνια βαρβαρότητας η δημοκρατία επέστρεψε στον τόπο που γεννήθηκε».

Γ. Αυτή η ρητορεία του μίσους συνεχίζεται και σήμερα!

***Πέτρος Παπασαραντόπουλος**, εκδότης, συγγραφέας*

ΣΧΟΛΙΟ 6ο:

Α Μια άνευ προηγουμένου ρητορική μίσους που περιελάμβανε και χαρακτηρισμούς: προδότες, κατοχικές δυνάμεις, κρεμάλες, γερμανοτσολιάδες, πέσιμο στα τέσσερα (με επίδειξη του Καμένου).

Β. Ο λαϊκισμός ως πολιτική ιδεολογία και πρακτική, χαρακτηρίζεται από ανευθυνότητα, αντιστρατεύεται τον ορθολογισμό και κατ' επέκταση την ίδια τη δημοκρατία.

Γ. Ωστόσο αυτά τα δέκα χρόνια κατέδειξαν τις αντοχές, την προσαρμοστικότητα και την ωριμότητα της πλειοψηφίας του λαού, παρά τις όποιες παρεκκλίσεις και διαφοροποιήσεις. Οι πολίτες απέδειξαν ότι διαθέτουν ισχυρά κοινωνικά αντανακλαστικά και βαθιά δημοκρατική συνείδηση.

***Αντώνης Παπαργύρης**, πολιτικός επιστήμονας, Διευθυντής ερευνών της GPO*

ΣΧΟΛΙΟ 7ο:

Ο ανορθολογισμός ξετυλίγεται ακάματος σε νέα πεδία: εμβόλια, κορωνοϊός, fake news, ρωσική εισβολή.

***Γιώργος Καμίνης,** βουλευτής, πρώην Δήμαρχος Αθηναίων*

ΣΧΟΛΙΟ 8ο:

Α. Ο αριστεροδεξιός λαϊκισμός επικράτησε με τη μορφή ενός ψευδεπίγραφου «αντιμνημονιακού αγώνα».

Β. Υπονόμευσε την εμπιστοσύνη στη φιλελεύθερη δημοκρατία και τους θεσμούς της.

Γ. Το εθνικό, οικονομικό και κοινωνικό κόστος της λαϊκίστικης επαγγελίας υπήρξε ανυπολόγιστο. Καταβάλλεται ακόμα.

Δ. Ο αριστεροδεξιός λαϊκισμός, δυστυχώς, δεν αποτελεί παρελθόν. Παραμένει ζωντανός παρότι εξασθενημένος και αποτελεί τροχοπέδη στην πρόοδο και τον εκσυγχρονισμό του τόπου.

***Σπύρος Λυκούδης**, πρώην βουλευτής*

ΣΧΟΛΙΟ 9ο:

Η άνοιξη του 2012 παραμένει στη μνήμη μας ως μία εξαιρετικά δύσκολη εποχή, που παρά τις μεγάλες κοινωνικές εντάσεις και τις πρωτοφανείς οικονομικές δυσχέρειες, λειτούργησε άψογα το πολίτευμα της Ελληνικής Δημοκρατίας.

***Ναπολέων Μαραβέγιας**, καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας του Πανεπιστημίου Αθηνών*

ΣΧΟΛΙΟ 10ο:

Όλα εδώ πληρώνονται. Ευτυχώς ζήσαμε να δούμε και τη θεία Νέμεση σχετικά με τη συμπεριφορά μεγαλοδημοσιογράφου που νυχθημερόν ούρλιαζε στα ραδιοτηλεοπτικά δίκτυα εναντίον των πάντων. Ακόμη και για τα εμβόλια. Και του συνέβη να χάσει τη ζωή του από αυτό που κορόιδευε, πριν προλάβει να εμβολιαστεί κρυφά!

Και οι κληρονόμοι του έχουν από πάνω και το μπλέξιμο με περιουσιακά στοιχεία που δεν δικαιολογούνται.

***Ο εκδότης** της Εφημερίδας*

ΣΧΟΛΙΟ 11ο:

Η πολιτική συμπεριφορά μας το 2019 έδειξε να έχουμε πάρει το μάθημά μας από την οικονομική κρίση. Όχι από την υγειονομική, ούτε από την ενεργειακή και κλιματική. Η αλλαγή στάσης και συμπεριφοράς αργεί. Χρειάζεται χρόνο. Αρκεί να μην έχει κόστος, που δυστυχώς έχει.

***Ο εκδότης** της Εφημερίδας*

Νέα από το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, το τρίμηνο που μας πέρασε, συνεδρίασε διαδικτυακά στις 5 και στις 26 Ιουνίου. Συζήτησε και πήρε αποφάσεις για τα παρακάτω θέματα:

Α. Καλοκαιρινές Δραστηριότητες. Το πρόγραμμα παρουσιάζεται αναλυτικά σε άλλη σελίδα.

Β. Διοργάνωση Γενικής Συνέλευσης στην οποία θα παρουσιαστούν διάφορες προτάσεις του προς τα μέλη για να συζητηθούν και σε ανοιχτό διάλογο να δοθεί η ευκαιρία στα μέλη μας να διατυπώσουν και δικές τους προτάσεις ή απόψεις.

Γ. Ημερολόγιο 2023. Το θέμα του θα είναι οι «εξοχές του χωριού μας». Στο παρόν φύλλο υπάρχει σχετικό εκτεταμένο κείμενο και καλούμε όλους να μας προσφέρουν φωτογραφικό υλικό. Στην ιστοσελίδα μας θα υπάρξει και ξεχωριστή πρόσκληση.

Δ. Παλιά μονοπάτια: εντοπισμός και καθαρισμός τους σταδιακά με πρωτοβουλία του Συλλόγου.

Ε. Καθαρισμός: γηπέδων ποδοσφαίρου-μπάσκετ και πλατειών του χωριού.

Στ. Προτεινόμενα έργα: Ιατροφαρμακευτικό Κέντρο, Στέκι Νεολαίας, Γήπεδο μπάσκετ. Σε επόμενη Συνεδρίαση του Δ.Σ. (24 Ιουλίου) θα οριστικοποιηθεί το κόστος καθενός και θα παρουσιαστούν στη Συνέλευση των μελών στις 13 Αυγούστου, αμέσως μετά τους Αθλητικούς Αγώνες.

Ζ. Καθαρισμός ρεμάτων: Συζητήθηκε η απαράδεκτη κατάσταση των ρεμάτων μας τα οποία είναι γεμάτα σκουπίδια και αποφασίστηκε να διερευνηθεί το κόστος τους για να γίνει με δαπάνες του Συλλόγου.

Η. Ψηφιοποίηση του καταλόγου μελών του Συλλόγου. Με βάση το διευθυνσιολόγιο να δημιουργηθεί ειδικό Λογισμικό ώστε να υπάρχουν καταχωρημένα τηλέφωνα και e-mail των μελών.

Θ. Αλλαγή Καταστατικού του Συλλόγου. Συζητήθηκαν ορισμένες αναγκαίες αλλαγές στο Καταστατικό του Συλλόγου οι οποίες θα οριστικοποιηθούν σε επόμενη συνεδρίαση (πιθανόν στις 24 Ιουλίου) για να έρθουν σε Καταστατική Συνέλευση προς έγκριση.

Από όλον τον κόσμο για όλους μας
ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΥΡΙΑ

Στον «ΑΤΛΑΝΤΑ ΓΕΥΣΗΣ», Ιούνιος 2022, έναν βιωματικό ταξιδιωτικό Οδηγό (έχει αναδείξει 10.640 παραδοσιακά πιάτα, ενώ προτείνει 5.900 τοπικά προϊόντα από κάθε γωνιά της γης) βρήκαμε τον κατάλογο με τα 50 καλύτερα τυριά.

Τα 13 είναι ελληνικά!

Στην πρώτη πεντάδα υπάρχουν τρία: το Καλαθάκι Λήμνου (2η θέση), η Γραβιέρα Νάξου (3η θέση), το Μετσοβόνε (5η θέση) και ακολουθούν τα: Κεφαλοτύρι (10η), η Γραβιέρα Κρήτης (11η), το Γαλοτύρι (15η), το Σαν Μιχάλη (16η), η Κεφαλογραβιέρα (19η), η Κοπανιστή (21η), το Λαδοτύρι Μυτιλήνης (38η), η Ξυνομυζήθρα (42η), το Κασέρι (45η) και το Ανθότυρο (46η). Μπράβο στους παραγωγούς μας!!